

۴ -

منشأه إقرأ الثقافه
هوکاره کانی

ملکه چ بوون له نویژدا

www.iqra.ahlamontada.com

نووسینی

محمد بن صالح المنجد

وهرگیران و ناماده کردنی

کاروان رهشید محی الدین

د. سید احمد عبدالوهاب پښه کی بو نووسیوه

نازلین

پۆدایەزانەکانی چۆرمەها کتێب: سەردانی: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

لتسبيل أنواع الكتب راجع: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

پەراي دانلود کتایبەکانی مەختەلف مەراجە: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

نارین

نارین له چاپدانی پاریژدراوه

هۆکاره کانی ملکه چ بوون له نوێژدا

نـاـوـی کـتـیـب

محمد بن صالح المنجد

نـوـوسـ

کاروان په شید محی الدین

وهـرگـیـرـان و نامـاده کردن

پیاژ کاکه محمود

پـیـ

کۆمپیوتهری نارین (محمد علی)

نـه خـشـه سـازـی ناوه وه

دووهم ۲۰۱۲ز

نـۆـره و سـالـی چاپ

ژماره سپاردنی (۱۲۲۸) ی سالی ۲۰۰۹ ی پیدراوه

ژـمـاره ی سـپـاردن

نارین

بازاری زانست بو کتیب و چاپه مه نی

website: www.nareenpub.com

E-mail: info@nareenpub.com

nareenpub@gmail.com

ته له فون: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

مۆبایل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَاسِيت

هۆکاره کانی
ملکه چ بوون له نوێژدا

هۆکاره کانی ملکه چ بوون له نوێژدا

نووسینی

محمد بن صالح المنجد

وه‌رگێڕان و ئاماده‌کردنی
کاروان ره‌شید محی الدین

د. سید احمد عبدالوهاب پێشه‌کی بو‌نووسیوه

ناییت

په یقیك سه بارهت به ملکه چی له نوێژدا

بسم الله وبه نستعين

الحمد لله الذي جعل الصلاة عماد الدين، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده محمد بن عبدالله (ﷺ) الذي بلغ الرسالة وأدّ الأمانة ونصح الأمة وجاهد في الله حق جهاده، ونحن على ذلك من الشاهدين، وعلى آله وأصحابه اجمعين وبعد....

دیاردیه که له ناو زۆریک له موسلماناندا به پوونی ده بینریت، ئه ویش گازندهیه که و، هه ریه که له ئیمه پۆژانه له خومانی ده کهین، که بریتیه له که می ملکه چی و خۆبه که م زانین و تیپامان و بیرکردنه وه له ناو نوێژه کانماندا، به دلنیا ییه وه نه بوونی ملکه چی له نوێژدا، هۆکاریکی سه ره که به هویه وه نوێژ خوی ن ناتوانیت تام و چێژ له و به ندایه تیه که و ده یه وه ربگریت، هه روه که نه مان و هه لگی رانی ملکه چی و بیرکردنه وه و تیپامان له نوێژه کانماندا ده که پیتته وه بو سه رقان بوونمان به مادده و ژیا نی دونه یاه وه که دلمانی دا گیر کردوه ..! ئه مهش پالنه ره تا نوێژ وه که خو و (عه ده تیك) سه یر بکه ین که جهسته پیی هه لده ستیت و سه ره نجام که مترین چێژی ده روونی له و نوێژه وه رده گرین ..! چونکه دل له نوێژه که بی ناگایه ، وه دل کاتیك ده که پیتته وه باره ئاسایی و ته ندروسته که ی خوی که له گه ل دابه ستنی نوێژدا دل خوی خالی بکاته وه له هه موو کیشه دونه ییه کان و به ته نها

ئاگای له لای نوێژه که ی بیته، نه گهر به و پوڤهیه ته وه نوێژمان نه نجام دا،
 نه و کاته به دلنیا ییه وه تام و چێژی ده روونی له نوێژه که وهرده گرین،
 نه و که سانه ی به و شیوازه نوێژ نه نجام ده دهن هیچ کات له نوێژ کردن
 بی تاقهت نابن، به لکو به پێچه وانه وه له گه له نه نجامدانی ههر نوێژێکدا
 بهردهوام له چاوه پوواییدان تا کاتی نوێژێکی تر بیته پێشه وه و دووباره
 بچنه وه خزمه تی پهروه ردگاریان.

بی گومان هه رکه سیك به خشوع و مل که چیه وه نوێژ نه نجام بدات
 هیچ کات بیزاری پووی تی ناکات؟ چونکه له وه تیگه یشتوو که
 نوێژکردن واتای گفتوگو و مونا جات ده گه یه نیته له گه له زاتی پیروزی
 خوا دا، نوێژ بو نوێژ خوینه راسته قینه کان وه ک نمونه ی که سیکی تینوو
 وه هایه که ئاوی سویر بخواته وه، هه تا ئاوی زیاتر بخواته وه زیاتر
 تینویه تی پووی تی ده کات، وه ک عوسمانی کوپی عه ففان (خوای لی
 رازی بیته) ده فره میت: (لوطهرت قلوبکم ماشبع من کلام الله، وما
 أحب أن يأتي علي يومٌ وليلة إلا أنظر في کلام الله).

واته: نه گه رد له کان پاک ده بوون نه و هه رگیزله وته ی خوای
 پهروه ردگار تیر نه ده بوون، پیم خوش نیه شه وو پوژ بیته به سه رما ئیلا
 سهیری قورئان ده که م ولی ی ورد ده به مه وه.

ملکه چی راسته قینه له نوێژدا له لای ئیمامی ئیبنو لقه ییم (خوای لی
 رازی بیته) به ملکه چی ئیمان ناو ده بریت، و پێناسه ی ده کات به وه ی:

ملکه چی نواندنی دل بو خوای پهروهردگار به گه وره زانین و، پێژو شکوو هیمنی و شهرم کردن له خوا دیته دی، ملکه چی: دله کان له ئاستی خوادا نه رم ده کات وپریان ده کات له ترس و شهرم و خوشه ویستی خوای پهروهردگار.....

ههروه ها ملکه چی نواندن نوێژ ئاسان ده که ن و، له دهروونی مروّفا خوشه ویستی ده که ن، عبدالرحمن بن ناصر السعدی (خوای لی پازی بیّت) له تهفسیری ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ دا فه رمویه تی: نوێژ کردن له لای بی پروایان قورس وناپه هه ته ته نها له لای بپرواداران وله خواترسان ئاسانه ، له بهر ئه وه ملکه چی و ترسان له خوا، وه ئومید بوون به و پاداشته ی که بو نوێژ کردن و نوێژگه ران دانراوه، واده کات له بپروادار به ئه رکه کانی هه ستیت و دل و دهروونی مروّفی باوه ردار فراوان ده کات، که له لای ئاسان بیّت، له پیناو به ده ست هیئانی پاداشت و لی خوش بوونی خوای گه وره و پزگار بوون له سزای ئه و .

ئه گه ر نوێژ کردن بریتی بیّت له په یوه ندی نیوان پهروهردگار به نده، ئه و پێویسته ئه و نوێژه مروّف له سه رقائی دنیا پزگار بکات.

پێویسته نوێژ مروّفی باوه ردار به ره و لای زاتی پیروزی خوا بیات، ههروه ک پێویسته نوێژ به رده وامی ببه خشیته مروّف له سه ر هیدایه ت و شوین راستی که وتن، وه ده بیّت مروّف له سه ر به رنامه ی پیروزی ئیسلام جیگیرو دامه زراو بکات، وه پێویسته ئاماژه به وه بده ی ن که چۆنیه تی

ئه نجام دانی نوێژ له که سیکه وه بو که سیکی تر جیاوازه، که سانیک نوێژیان وهك عادهت و خوو وه رگرتوو وه به هوپیه وه دل و هویشیان لای نوێژه که نیه، سه ره نجام له پووی وه رینی تاوانه وه وهك پيش نوێژ کردنه که ده مینه وه ههچ گوپانیک به سه ر ته رازووی کرده وه کانیا ندا نایهت به ئاراسته ی که م بوونه وه ی خراپه کان و زیاد بوونی کرده وه چاکه کانیا ن؟ چونکه نوێژه که یان ئه وه نده به خو زه لیل کردن و ملکه چیه وه ئه نجام نه داوه که ببیته هوکاری وه رینی تاوانه کانیا ن، به لام کومه لی دووم هینده به ترس و دلسوزییه وه خو یان بو نوێژ ئاماده ده که ن که سه ره نجام خوای گه وره راسته وخو نوێژه که یان وه رده گریت و له تاوانه کانیا ن خو ش ده بیته؟ چونکه ئه م جوړه که سانه له گرنگی نوێژو گه وره یی ئه و عیباد ته گه یشتوون، ئه وه عه لی کوپی حه سه نه (خوای لی پازی بیته) کاتی که ده ست نوێژی ده گرت په نگی ده گوپا، که پرسیا ری لی ده کرا بوچی وات لی ها تووه؟ له وه لامدا ده یوت: ئیستا کاتی ئه نجام دانی ئه مانه تی که و تیایدا به نده له گه ل په روه ردگاریدا گفتو گو ده کات، منیش له به رشه رم و ترسمه له به دی هینه ره که م واره نگم زه رد هه لده گه ریته.!

ئه و نوێژه ی ئیسلام داوای ده کات ته نها بریتی نیه له چه ند وته یه ک که به زمان بو ترین و چه ند جووله یه ک که له لایه ن ئه ندامه کانی جه سته وه ئه نجام بدرین، به لکو ئه و نوێژه ی ئیسلام له ئیماندارانی

دهوێت بیرکردنهوه به عهقل و ملکه چیه له دڵدا، ههروهک له پوژی
دوایدا نوێژیه کهم عیبادهتیکه که له بارهیهوه پرسیار له بهندهکان
دهکریت..

له ئهبو هورهیرهوه (خوای ئی پازی بیّت) پیغمبهر (ﷺ)
فهرمووویهتی:

﴿إِنْ أَوَّلَ مَا يَحْسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتَهُ، فَإِنْ
صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ
فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ، قَالَ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: أَنْظِرُوا هَذَا لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَيَكْمَلُ
بِهَا مِنْ انْتَقَاصِ الْفَرِيضَةِ؟ ثُمَّ تَكُونُ سَائِرُ أَعْمَالِهِ عَلَى ذَلِكَ﴾.

سه بارهت به حوكمی نوێژ نهكه، زۆربهی زانا یانی كوۆن و نوێ
بوچوونیان وه هایه: ههركه سێك نوێژ نهكات كافرو بێ باوه پهوه له ئیسلام
دهچیته دهرهوهو، په یوهندی به ئایینی ئیسلامهوه نامی نیست، ئهوه
فهرمودانهی که دانیان ناوه به کافر بوونی نوێژ نهکهردا وهک:

له عهبدوللای کوپی عهمری کوپی عاسهوه (خوای ئی پازی بیّت)
هاتوه: که پیغمبهر (ﷺ) پوژیک باسی نوێژی دهکردو فهرمووی:
﴿مَنْ حَافِظٌ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبِرْهَانًا وَنَجَاتًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ
يَحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ تَكُنْ لَهُ نُورًا وَلَا بِرْهَانًا وَلَا نَجَاتًا، وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ
قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأُبَيِّ بْنِ خَلْفٍ﴾ رواه احمد والطبراني وابن
حبان وأسناده جيد.

واته: ههركهس نوێژه کانی پاراست و به پێک و پێکی ئه نجامی دان
ئوه بێگومان بۆی ئه بن به پووناکی و به لگه و پزگاری له پۆژی دوااییدا،
ههركهس نه پياراستن، نه ئه بنه پووناکی و نه به لگه و نه پزگار بوون، له
پۆژی دوااییدا له گهڵ قارون و فیرعه ون و هاما ن و ئوبه ی کوپی خه له فدا
حه شر ده کریت...!!

جابر (خوای لی پازی بیت) ده گێرێته وه که پیغه مبه ر (ﷺ)
فه رموویه تی: ﴿إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ﴾ رواه
مسلم ل ۲۶، صحیح مسلم.

واته: له نێوانی پیاو و له نێوانی بێ باوه پیدایا واز هێنانه له نوێژ
کردن، هه رکه سێک واز له نوێژ کردن به یێنیت ئوه کافرو موشریکه .
هه روه ها بوره یده (خوای لی پازی بیت) ده گێرێته وه که پیغه مبه ر
(ﷺ) فه رموویه تی: ﴿الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ
كَفَرَ﴾. رواه ابن ماجه

واته: جیاوازی نێوان ئیمانداران و بێ باوه پان نوێژه، هه رکه سێک
نوێژ نه کات ئوه بێ باوه ره .

چه ندین فه رمووده هه ن که له پڕواله تدا وا پێویست ده که ن که نوێژ
نه که ر کافره و خوێنی حه لاله، به لام زۆرله زانایانی پێشین و دواين واتا
(سه له ف و خه له ف) له وانه ئیمامی ئه بو حه نیفه و ئیمامی مالیک و
ئیمامی شافعی له سه ر ئه و رایه ن که نوێژ نه که ر کافر نیه و به لکو له

فه‌رمانی خوا ده‌رچوو‌ه و فاسیقه، وه‌پێویسته نوێژ نه‌که‌ر داوای
 لی‌بووردن و په‌شیمان بوونه‌وه‌ی لێ بکری‌ت، پاشان نه‌که‌ر په‌شیمان
 نه‌بوویه‌وه به‌ ده‌دی شه‌رعی نه‌کوژری‌ت، نه‌مه‌ بو‌چوونی هه‌ریه‌که
 له‌ ئیمامی شافیعی و مالیک و چه‌ندین زانای تره‌.. ئیمامی نه‌بو
 حه‌نیفه‌ش (خوای لێ پازی بی‌ت) ده‌فه‌رمی‌ت: نوێژ نه‌که‌ر ناکوژری‌ت
 به‌ لگو سه‌رزه‌نشست و زیندانی ده‌کری‌ت، هه‌تا ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌ نوێژ
 کردن، هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌ زانایان جیاوازی ده‌که‌ن له‌ نێوان دوو که‌سی
 نوێژ نه‌که‌ردا، یه‌کی‌کیان له‌ به‌ر نه‌وه‌ نوێژ نا‌کات که‌ باوه‌ری پێی نیه
 به‌ لام نه‌وی تریان باوه‌ری به‌ نوێژ هه‌یه‌ و وه‌ک پایه‌یه‌کی گرنگی ئیسلام
 سه‌یری ده‌کات، به‌ لام ته‌مه‌له‌یه‌که‌ی هۆکاری نوێژ نه‌کردنیه‌تی، یه‌که‌م
 ده‌ست به‌ جێ کافر ده‌بی‌ت، به‌ لام نه‌وه‌ که‌سه‌ی له‌ به‌ر ته‌مه‌له‌ی نوێژ نا‌کات
 وه‌ک ئیمامی نه‌بو حه‌نیفه‌ (خوای لێ پازی بی‌ت) ده‌فه‌رمی‌ت:
 سه‌رزه‌نشست ده‌کری‌ت و زیندانی ده‌کری‌ت تا ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌ نه‌جام
 دانی نوێژه‌کانی.

ئیمامی نه‌حه‌مدیش (خوای لێ پازی بی‌ت) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی‌ک
 له‌ به‌ر ته‌مه‌له‌ی نوێژ نه‌کات کافر ده‌بی‌ت، چونکه‌ نه‌که‌ر مرو‌ف به‌ پاستی
 باوه‌ری به‌ نوێژ کردن هه‌بی‌ت، نه‌وه‌ نوێژ ده‌کات، که‌واته‌ هه‌ر که‌سی‌ک
 نوێژ نه‌کات هۆکاره سه‌ره‌کیه‌که‌ی نه‌وه‌یه‌ که‌ باوه‌ری به‌ نوێژ کردن نیه،

له بهر ئه وه ههركه سێك باوه پێ به نوێژ كردن نه بێت ئه وه ئیماندار نیه ؟
چونكه به كه سێك دهوترێت ئیماندار كه به تهواوی:

(۱) سه ری به ندایه تی دانه وینیت بو خوای گه و ره .

(۲) گوێزایه لی فه رمانه کانی خواو پیغه مبه ر (ﷺ) بێت .

وهك پێشتر ئاماژه مان پێدا نوێژ یه كه م شتیكه كه له پوژی دوا بیدا
له باره یه وه له به نده پرسیار ده كریت، هه ر سه باره ت به نوێژ خوای
گه و ره ده فه رمیت: ﴿مَا سَأَلَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ قَالُوا لَرَّكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ﴾ (۱۳).

واته: كاتێك پرسیاریان لی ده كریت له هۆكاری مانه وه یان له
سه قه ردا، ئه وانیش ده لێن هۆكاری مانه وه مان ئه وه یه كه ئیمه له
دونیادا له كو مه لی نوێژ خوینان نه بووین... ئاشكرایه سه قه ر ناویكه له
ناوه کانی دۆزهخ.

سه باره ت به پاهینانی منالان له سه ر نوێژ كردن پیغه مبه ری خوا
(ﷺ) فه رموویه تی: كاتێك مناله كانتان ته مه نیان بوو به حه وت سالان،
فه رمانیان پێ بکه ن بو نوێژ كردن، له ته مه نی ده سالاندا ئه گه ر نوێژیان
نه كرد لێیان بدن. واته لێدانه كه بو ئه وه بێت كه فیری چۆنیه تی
ئه نجام دانی نوێژ ببن و له سه ری پایی و په وشتی نوێژ خوینان شاره زا
بن، به واتایه کی تر لێدانه كه پێویسته بو ته می كردن بێت...!

له كو تایی دا سه باره ت به گرنگی نوێژو تام و چیژ و خشوع و
ملکه چی له نوێژدا وته یه کی زانای پایه به رز ئیبنو ته میمه (خوای لی پازی

بیت) به نمونه دههینینه وه که دهفه رمیّت: (إنَّ في الدنيا جنة من لم يدخلها لم يدخل جنة الآخرة).

مه به ست به به هه شتی دونیا نوێژه...!

سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين.

کاروان په شید محی الدین

خورمال ۲۰۰۹/۱۱/۱۰

پیشهکی ماموستا سید احمد

تهنها به ناوی خواوه

ئه گهر نوێژێك كه له كتيبه فقهيه كاندا باس ئه كريت زياتر له ده
پوكن و پايه ي چرو پرو سه ره كي هه بيٽ، كه به وانه نه بيٽ، ئه و نوێژه
دانامه زريت و قبوول نايٽ... پيوسته ده پايه و زياتريشي هه بيٽ، كه له
ده ره وه ي په يكه ري ئه م نوێژه وه بن و، به جه وه ره و كاكل و موخي
نوێژه كه دابنرين، تاكو به نوێژ حسيب بيٽ و، خواوه نه كه ي په ره رده
بكات و له تاوان و گوناوه كاني دور بخاته وه، ئه گينا ئه وه نوێژي كه
تهنها جه سته ي هه يه و گياني تيا نيه، تنها په يكه رو ويرانه يه كه و،
زينده وه ري له ناودا نيه.

سه ير ئه وه يه كه قورئاني پيروژ ئه و هه موو گرنگيه ي داوه به هه ناو
و ناخي نوێژو، پيغه مبه ري خو شه ويستيش (ﷺ)، ئاماژه ي به هه موو
ئه و جه وه ره و ناوه پو كه ي كردو وه و، به شي وه ي كردار ئه نجام دا وه و،
به رجه سته ي كردو وه، كه چي هه موو كتيبه فقهيه كان پشت گوڤيان
خستو وه و، خشو وعيان نه كردو وه به يه كي ك له و پوكن و پايه
سه ره كيانه ي نوێژ، به لكو ئه گهر كه سيك بيه ويٽ له م بابه ته تي بگات،
ئه بي بجيت بو خو ينده وه ي كتيبي ته زكيه و ته صه وف وهك (ئه حياي
غه زالي و نموونه كاني) به راستي ئه بووايه كتيبه فقهيه كان له سه ر
پيره وي قورئان و فه رمووده بروشتنايه و، نوێژيان به كاملي گيان و

جسته وه باس بکردایه، نهك كاكل و جه وه ره كه ی له لاشه كه ی دوور
بخه نه وه، ئه وه موو شهرح و حاشیه بکه ن له باس و مه سه له کانی
په یوه ندیدار به لاشه كه یه وه، خۆزگه ئه و گرنگیه یان به کروك و گیانی
نوێژ بدایه و، ئه وه موو دوورو درێژییه یان نه دایه به مه سه له کانی تری
ئه م درووشمه مه زنه، كه كوڵه كه ی ئیسلامه.

به راستی ئه گه ر ئه و کاره ئاوا بکرایه و، ئه و کتیبانه وایان
بنووسیایه و، وایان دارشتایه، ئیستا نوێژ که ران جوړیکی تر بوون و،
په فتارو ئاکارو کرداریان شیرین ترو پرشنگذار تر بوو... ئه گه ر وایان
بکردایه ئیستا مروفی نوێژکه ر زوړی فەرق بوو له کون و قوشبهنه کانی
ژیان و ژینگه دا، زوړ جیاواز بوون له وانه ی تر، كه نوێژ ناکه ن و، توخنی
مزگه وت و جه ماعت ناکه ون... ئه بووایه ئه م بابای نوێژکه ره جوړه
فریشته یه ك بووایه له بواره کانی کرپن و فروشتن و بازارپو، بواری
سیاسه ت دا، له بوواری خیزان و کۆمه لگادا.. به لکو له هه موو
بواره کانی تری ژياندا ئاماژه یان بو بکرایه و، به نمونه به یئرانایه ته وه.
ئیستا كه به داخه وه ئه م کاره ئاوه ها نه کراوه، خانه ی خشوع كه (گیان
و جه وه ری نوێژه) له پایه سه ره کیه کانی نوێژ جیا کراوه ته وه...
خۆشبه ختانه برای لاو کاکه کاروان په شید، برپکی له م که لینه پر
کردوته وه، هه ندیک چاره سه ری ئه م ناهه موواریه ی کردووه، ئه ویش به
وه رگێرانی ئه م نامیلکه یه ی شیخ (محمد صالح المنجدی سعودی) ه،

دهستخوێشی له کاکه کاروان دهکهین، وه له خوای مهزن و میهره بان
 دهخوازم نوێژه کانمان بکاته ئیسراحه تی دله کانمان و، ئاسوودهیی
 ناخمان و، پوونا کبوونه وهی چاوه کانمان و، شیرین بوونی په وشت و
 پهفتارمان و، پاشانیش لیمان وهربگریت و، له که م و کورتیه کانمان
 ببووړیت و، گه ناجانی تری وهکو کاکه کاروانمان بوۆ ژۆر بکات و،
 هه موومان خاشع و خاچع بکات بوۆ زاتی پاکی خوێ.!

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

أحمد سید عبدالوهاب پینجوینی (ههولیر)

ذي لقعدة ١٤٣٠ك - ٢٠٠٩/١١/١ز

پیشه کی نوسهر

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسول الله وعلى اله و
أصحابه اجمعين وبعد.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

بیگومان نوێژ گه وره ترين پایه ی کرداری ئیسلامه، خشوع و
ملکه چی نواندن تیایدا یه کێکه له داواکارییه سه ره کیه کان که شه ریه ته ی
خوا ی په روه ردگار داکوکی له سه ر ده کات، وه دوزمنی خوا (ئیبلیس)
له فه رمانی خوا یاخی بوو، سویندی خوارد، که به نده کانی خوا له شارپی
ئیسلام لابات و گومپایان بکات، مه گه ر نه وانه نه بن که به دلسوزیه وه
خوا ی خو یان ده په رستن، بو یه شه ی تانی بی به ری کراو له په حمی خوا
مه ول ده دات به به کاره ی تانی هۆکاری جیاواز، نوێژخوین دوو چاری دوو
دلی و بیر کردنه وه له ناو نوێژه که یدا بکات.

دوو دلی و ملکه چ نه بوون هۆکاریکی گه وره یه که شه ی تان به کاری
ده مه ی نیت، به هویه وه نوێژخوین هیه تام و چیه یکی ده روونی
له وه بن دایه تیه گه وره یه نابینیت، جگه له وه ی چه ندین زیانی تر له نوێژ
خوین ده دات وه ک به فه یرو دانی پاداشتی نوێژه که ی، له گه ل قورس کردن و
گه وره کردنی نوێژ له لای خاوه نه که ی، سه ره نه نجام مرو فی موسلمان

دوچاری سستی نواندن و دواخستن و گوی نه دان به نوێژ دهکات، وادیاره شهیتان ئهم گرهوهی له زۆربه مان بردهوه تهوه.

دهبیتهوه وهش بزانی یه که م شتیك له لای بهندهوه بو ئاسمان بهرز دهبیتهوه رادهی ملکه چی نواندنیه تی له نوێژدا.

حوزه یفه (خوای لی پازی بیته) دهفه رمیته: یه که م شتیك له م ئاینه دا له دهستی دهدهین ملکه چیه له نوێژدا، وه کوتا شتیك که له دهستی دهدهین نوێژه، تاوای لی دیت نوێژ خوین هیچ چاکه یه که له نوێژدا نابینیت، تا ئه و ئاسته ی ئه گهر بجیته ناو مزگه وتیك هیچ که سیکی ملکه چی تیادا نابینیت.

ئه وهی مروڤ له خویدا ههستی پی دهکات و له زۆربه ی خه لکی ده ور به ری سکا لا ده بیستیته سهاره ت به بوونی دوو دلی له نوێژو نه بوونی ملکه چیه تیایدا.

ئهم نوسراوه یاد خستنه وه یه که بو براوخوشکه موسلمان ه کانم و داواکارم له خوای گهره موسلمانان له م په رتووکه سودمه ند بکات .

سه باره ت به ملکه چی و نوێژ خوینه ملکه چ بووه کان خوای گهره له قورئانی پیروژدا دهفه رمیته: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ١ ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ ٢ واته: به پاستی خه لکانی خاوه ن باوه پر سه رکه وتو و پزگارن، چونکه خاوه نی ئهم سیفه ته به رزان ه ن: ئه وانه ی که له

نوێژه کانیاندا ملکه چن و ههردهم به ترسهوه نوێژ دهکهن و بهرامبهه
به خوا بهردهوام نههلی شهرمن.

شوینی ملکه چی کوێیه؟

بێ گومان دل شوینی سه رهکی ملکه چیه، و به رهه مه که ی له دله وه
دابەش ده بیئت بو هه مو به شه کانی جهسته ی مروڤ، چونکه هه موو
به شه کانی جهسته ی مروڤ شوین که وته ی دلن.

وهك پیغه مبه ری نازدارمان (ﷺ) ده فه رمویت: ﴿إِنَّ فِي الْجَسَدِ
مُضْغَةً، إِذَا صَلُحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا
وَهِيَ الْقَلْبُ﴾. واته: له ناو جهسته ی مروڤدا پارچه گوشتیک هه یه،
ئه گهر ئه و پارچه گوشته چاک و باش بیئت، ئه و هه موو جهسته ش سالح
و باش ده بیئت و، ئه گهر خراپیش بیئت، بێگومان هه موو جهسته ش خراب
ده بیئت ئه و پارچه گوشته ش بریتیه له دل.

واته: دل به نیسبه تی جهسته ی مروڤه وه وهك پاشا وه هایه و،
جهسته ش وهك سه رباز چۆن فه رمانیان له دله وه بو بیئت هه روا دهکهن.

شاردنه وه ی ملکه چی:

حوزه یفه (خوای لی پازی بیئت) ده فه رمیئت: وریابن له دوو پووی له
ملکه چیدا! وتیان: دوو پووی له ملکه چی دا چیه؟ فه رمووی:
له جهسته دا ملکه چی پێوه دیاره، به لام دلی ملکه چی خوا نه بووه له
نوێژه کهیدا.

ههروهها فوزه یلی کوپی عیاز (خوای لی پازی بیئت) دهفه رمیئت:
 پیمان ناخووش بوو گه ریه کیچمان دیتبا له پوخساردا ملکه چ بوایه، بویه
 پیمان دهوت فلانه که س ملکه چی له دل دایه ئاماژه مان بو سنجی
 دهکرد...

دهتوانین بڵین: دوو پوویی له نوێژدا بریتییه له حاله تیکی ئارام
 کردنه وهی دهروون به شیوهی دهستکردو دروستکراو، به لام له ناوه وهی
 دهرووندا ئاره زوو به دی دهگریئت، له بهر ئه وه له پوخساردا ملکه چی
 دهنوینیت و له ههردوو لاره ماریکی جهنگه لستان و شیریکی دارستان
 وهستان و چاوه پئی نیچیره که یان دهکه ن.

که واته ملکه چی له نوێژدا پیویستی به وه ههیه دلی بوخالی
 بگریئت، پیویسته نوێژ خوین هه موو ههست و هوشیکی له لای نوێژه که ی
 بیئت و به هیچ شتیکی تره وه خوئی خه ریک نه کات، ده بیئت ته نها ئاگای
 له لای ئه و نوره گه وره یه بیئت که نوێژه، ئه گه ر نوێژ خوین به و شیوازه ی
 کرد ئه و تام و چیژی تایبه تی له نوێژه که ی ده بینیت، ئه و نووره هه موو
 جهسته ی داده پوشیئت و هۆکاری کیش ده بیئت بو دامرکانده وهی دل و زال
 بوون و ئاسان هاتنه پیش چاوی کیشه کان و چاره سه ر بو دۆزینه وه یان،
 نمونه ی ئه و که سانه ی که به و شیوازه نوێژه کانیان ده که ن وه ک
 نمونه ی زه ویه کی تینوو وه هایه، کاتیک باران ده باریئت، چوون
 پیشوازی له و بارانه ده کات و پئی ئارام ده گریئت و له تینوویه تی پزگاری

دهبیّت و تیّر ئاو دهبیّت و پاشان شین دهبیّت و له کوّتاییدا بهرهم دهادات.

له بهر ئه وه نوێژ خوینی له ناخه وه ملکه چ، زۆر به شه رمه وه له خزمه تی خوادا پاده وه ستیّت و، له دلّه وه خوێ به لاوازو بی توانا به رامبه ر خوای گه وه نیشان ده دات و له گه لّ چوونه کړنووشیش سه ره رز ناکاته وه تا به ته واوی له خزمه تی خوای گه وه دا دلی ئارام ده گریت.

له سووده کانی ملکه چی: ئه رکی نوێژ کردن له سه ر به نده ئاسان ده کات، واته به نده ملکه چ بووه کان هیه سه ختی و گرانیه ک له ئه نجام دانی نوێژ نابینن، به لکو به پیچه وانه وه به رده وام له خه می ئه وه دان که ی کاتی نوێژ بیّت تابچه وه خزمه ت خوشه ویسته که یان، زۆر جاریش به ئه نجام دانی نوێژه که وه سه لام دانه وه دوو چاری دلّه پاوکی و ئازاری ده روونی ده بن تاده گه نه وه به نوێژیکێ تر، وه ک چوّن ماسی ئاوی لی بیریت به و شیوازه به دوور که و تنه وه یان له نوێژ په ریشان ده بن. خوای گه وه ده فه رمویت: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ ﴿البقرة. ۱۵۰﴾

ئیمامی ئیبنولکه سیر (خوای لی پازی بیّت) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ده فه رمیت: ئه نجام دانی نوێژ زۆر قورسه ته نها له سه ر ملکه چ بووان

ئاسانه . ههروهها پیغه مبهەر (ﷺ) دهفه رمیت: ﴿أَوَّلُ شَيْءٍ يَرْفَعُ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ الْخُشُوعُ، حَتَّى لَا تَرَى فِيهَا خَاشِعًا﴾.

واته: یه کهم شتیک که له م ئوممه ته دانامینیت و له ناو ده چیت ملکه چیه له نوێژدا، تاواى لى دیت هیچ که سیکی ملکه چی تیدا نابینیت. (ملکه چیش بریتیه له وهى ته نها بیرت لای خوا بیّت و هه موو ههسته کانت به و سپارد بیّت).

هه ندیک له پيشینان وتویانه: نوێژی ساردوسپرو بى ئاگا وهك ئه وه یه ئه سپیکى شهل و کوپرو سه قهت و ماندووی برسی وبى كهك.... به دیاری ببهیت بو پادشایهك، گومانته چونه ئایا ئه و پادشایه دیاریه كهت لى وهرده گریت؟! ئه ی ئه گهر نوێژیک كه بهنده یه کی لاواز ئه نجامی دهدات و به دیاری بو خواى بهرز دهکاته وه و، دهیه ویت به هوپه وه خوا له تاوانهکانی خوش بیّت و ببیته هۆکاری نزیک بوونه وهى له خواى پهروهردگار، كه واته خوا پاکه و پاکی خوش ده ویت؟ پاکی نوێژیک له کویدا یه ملکه چی و چیرێکی دهروونی تیا دا نه بیّت، پتویسته هه موان به سه رهاتى ئه و پیاوه سالحه بهینینه پیش چاوی خو مان کاتیك قاجی دوو چاری نه خوشیهك ده بیّت، دکتور پیی ده لیت: ته نها چاره سه ر برینه وهى قاجه كه ته، ئه ویش زۆر به ئاسانى ده لیت: له نوێژدا قاجم ببرنه وه چونکه من هوشم لای نازاری قاجه کهم نیه و سه رگه رمی نوێژم له گه ل خوشه ویسته کهمدا؟! به بى ئه وهى که هه ست به هیچ نازاریك بکات

له نوێژه کهیدا و به بێ هه بوونی هیچ جوژه داوو ده زمانیکى بهنج کردن
قاچیان برییه وه؟

حوکمی ملکه چى له نوێژدا:

حوکمی شهرع بو ملکه چى له نوێژدا لای زۆریك له زانایان واجیبه .
ئیمامی پایه بهرز ئیبنو تهیمیه (خوای لى پازى بیّت) له تهفسیری
ئایه تی ﴿وَأَسْعَيْنُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ البقرة،
دا دهفه رمیّت: ئه مه به لگه یه له سه ر زه نشت کردن و په خنه گرتن له و
که سانه ی له نوێژه کانیاندا ملکه چ نین ، په خنه و سه ر زه نشت کردن
ته نها بو وازه یان له واجبیك و ئه نجام دانى کاریكى ناشه رعى و یاساغ و
حه رام دیت، وه کاتیك په خنه و سه ر زه نشت کردن ئا راسته ی ملکه چ
نه بووان ده کریّت، به لگه یه له سه ر ئه وه ی که وازیان له واجبیك هیئاوه
که ئه ویش ملکه چ بوونه له نوێژدا.

سه باره ت به گه وره یی ملکه چ بوون له نوێژدا پیغه مبه ر (ﷺ)

ده فه رمیّت:

﴿خمس صلوات افترضهنّ الله تعالى، من أحسن الوضوء
وصلاهن لوقتهن، وأتم ركوعهن وخشوعهن كان له على الله عهد
أن يغفر له، ومن لم يفعل فليس له على الله عهد ان شاء غفرله وإن
شاء عذبه﴾.

واته: خوای گه وره پینچ نوێژی له سه ر به نده کانی خوێ پێویست
کردوه، هه رکه سیك به جوانترین شیوه ده ست نوێژ بگریّت و به ریک و

پێکی و له کاتی خۆیدا ئه نجامیان بدات، ئه وه له خواوه به لێنی
 لێخۆشبوون بۆ ئه وه که سه ههیه، هه رکه سیکیش به و شیوه یه نه کرد
 ههچ به لێنیک له لایه ن خواوه بۆ لێخۆشبوونی ئه وه به نده یه نه، ئه گه ر
 بیه ویت لێی خۆش ده بیّت، ئه گه ریش بیه ویت سزای ده دات.

هه ر له م باره وه هاتوه که: عن حمran، مولى عثمان (رضی اللہ عنہ) أنّ
 عثمان بن عفان دعا بوضوء فتوضأ: فغسل كفيه ثلاث مرات، ثم
 مضمض واستنثر، ثم غسل وجهه ثلاث مرات، ثم غسل يده اليمنى
 الى المرفق ثلاث مرات، ثم غسل يده اليسرى مثل ذلك، ثم مسح رأسه،
 ثم غسل رجله اليمنى الى الكعبين ثلاث مرات، ثم غسل اليسرى مثل
 ذلك، ثم قال: رأيت رسول الله (ﷺ) توضأ نحو وضوئي هذا، ثم قال
 رسول الله (ﷺ) (من توضأ نحو وضوئي هذا، ثم قام فركع ركعتين،
 لا يحدث فيهما نفسه، غفر له ماتقدم من ذنبه).

قال ابن شهاب: وكان علماؤنا يقولون: هذا الوضوء أسبغ مايتوضأ
 به أحد للصلاة.

واته: حه مران کار گوزاری عوسمانی کوپی عه ففان (خوای لێ پازی
 بیّت) ده فه رمیّت: عوسمانی کوپی عه ففان داوای ئاوی ده ست نوێژی
 کردو، پاش ئه وه ی ئاو م بۆ هی نا ده ست نوێژی گرت: ده سه ته کانی سی
 جار شوژدو ئاوی له ده م و لووتی وه ردا، سی جار ده م و چاوی شوژی،
 ئی نجا ده سه تی پاستی هه تا ئانی شکی سی جار شوژدو، ده سه تی چه پیشی

بهو شیویه شوۆرد.. پاشان مه سحی سه ری کرد، دواتر قاجی پاستی تا
 قووله پیتی سی جار شوۆردو، قاجی چه پیشی به هه مان شیوه شوۆرد،
 ئینجا فه رمووی: پێغه مبه ری خوام (ﷺ) بینویه وه کو ئه م ده ست
 نوێژه ی من ده ست نوێژی گرتووه، پاشان فه رموویه تی: (هه رکه س
 ده ست نوێژ وه کو ئه م ده ست نوێژه ی من بگریت، ئینجا هه ستیت و
 دوو پکات نوێژ بکات، دالغه لی نه دات له نوێژه کهیدا، ئه وا بی گومان
 خوای گه وره له هه موو تاوانه کانی خوش ده بیت).

ئیبنو شیهاب (خوای لی پازی بیت) ده فه رمیت: زانا یانمان
 ده فه رموون: ئه م ده ست نوێژه ته واوترین ده ست نوێژه بو نوێژ کردن
 نه گه ر که سیک بیگریت.

دوو هۆکاری یارمه تیدم بۆ ملکه چ بوون له نوێژدا:

یه که م: پێویسته به نده ئاگای له و قورئان و ویردو نزاو پارانه وانه
 بیت که له نوێژه کهیدا ده یان خوینیت و به وردی له واتا کانیان
 پامینیت، وه ده بیت به ئاماده ییه کی ته واوه وه قسه له گه ل پهروه ردگاری
 بکات؟!

چونکه نوێژ گفتوگو و تو وێژ کردنه له گه ل پهروه ردگادا، که واته
 ده بیت بزانی چی ده لئیت!! په رستنی خوای گه وره بهو شیوازه ی که وا
 بزانی خوا ده بینیت، خو نه گه ر تو خوا نه بینیت ئه وا بیگومان خوای

گه وره تو ده بینیت، که نه مهش به رزترین پلهی ئیمانه به پهروهردگار که بهنده پیتی دهگات.

پیغمبهر (ﷺ) دهفه رمیت: ﴿حُبِّ الْيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ: النَّسَاءُ وَالطَّيِّبُ، وَجَعَلْتُ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ﴾.

واته: دوو شتم له دنیادا بو خوشه و یست کرا ئافرهت و بوونی خوشو، پوناکی چاوم له نوێژدایه.

یان دهفه رمیت: ﴿أَرْحَنَّا بِالصَّلَاةِ يَا بِلَالُ﴾.

واته: ئه ی بیلال به بانگدان بو نوێژ کردن ئاسووده مان بکه.

دووه م: سوڤاخ و پرسیار کردن له مه پ ئه و هۆکارانه ی که ده بنه هوی بی ئاگایی دل و ده روون له نوێژ له کاتی نوێژ کردندا: ئه و هۆکارانه چین که هۆکارن بو بی ئاگا کردنی نوێژ خوین له نوێژه که ی؟ بی گومان زوری دوو دلی و گومان و له نوێژ خوین ده که ن ئاگای لای نوێژه که ی نه مینیت و سه رقالی ده که ن به خوشی یان کیشه و گبرو گرفته دنیا ییه کان، به و شیوه یه پیویسته سه رجه م هۆکاره کانی بی ئاگا بوون له نوێژو ملکه چ نه بوون دیاری بکریئن و پاشانیش چاره سه ره کانیان دیاری بکریئن.

براتان

محمد بن صالح المنجد

هۆکاره کانی ملکه چ بوون له نوێژدا:

یه کهم: سووربوون له سه ر په ره پێدان و به هیزکردنی ملکه چی
له نوێژدا:

نه مێش به هوی:

(۱) خو ئاماده کردن بو نوێژو په یوه ست بوون پێوهی:

ئو ویش به وه لامدانه وهی بانگ بێژو وه نزا کردن و پارانه وهی کو تایی
بانگ ده بیئت ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتَ مُحَمَّدًا
الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ اللَّهُ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي وَعَدْتَهُ﴾ واته:
{خوایه ئه ی په ره وردگاری ئه م بانگه وازه ته واو و نوێژه دامه زراوه،
پله ی به رزی (الوسيلة) که شوینیکه له به هه شتدایه، و بوکەس نابیت
جگه له به نده یه ک له به نده کانی خوای گه وره، بیه خشه به پیغه مبه ری
نازدارمان (ﷺ)}.

وه له شوینیکێ تردا ده فه رمویت: {ئومیدم وایه ئه و که سه من بم
(الفضيلة) که پله یه کی زیاده یه به سه ر دروست کراوه کاندا، وه بیه ره
ئه و شوینه سوپاس کراوه ی که به ئێنت پێداوه که پله ی شه فاعه تی
که وره یه له پوژنی دوا یی دا}.

ههروهها نزاکردن له نێوان بانگ و قامه تدا، به ناوی خوا و پاشان جوان دهست نوێژ شتن و نزاو پارانه وهی دواى دهست نوێژ ﴿اللهم اجعلني من التوابين وجعلني من المتطهرين﴾.

واته: (خوايه له تهويه کاران و پاک بووه کانم بگێژه)، وه سیواک کردن که سوننه تێکی موئه که دهی پێغه مبه ری خوايه و، هه مان کات پاک که ره وه یه و بوئی ده مێش خوش ده کات، هه روه ک پێغه مبه ر (ﷺ) فه رمانمان پێ ده کات به پاک کردنه وه ی ده م به سیواک کردن له پێش قورئان خوێندندا.

هه ر له و باره وه پێغه مبه ر (ﷺ) له فه رمووده یه کی تر دا ده فه رمیت ﴿لولا أن أشق على أمتي، لأمرتهم بالسواك عند كل صلاة﴾. واته: نه گه ر له سه ر ئومه ته م قورس نه بووايه، فه رمانم پێ ده کردن که له گه ل هه موو نوێژیکدا سیواک بکه ن.

هه روه ها خوێژانده نه وه به جل و به رگی جوان و خاوی و، خو بوون خوش کردن وه ک خوا ی گه وره ده فه رمیت ﴿يَبْنَىءَ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ.....﴾ ﴿الاعراف ۳۱﴾.

واته: ئه ی پۆله کانی ئاده م هه ر کاتی که ده چنه مزگه وه ت بو نوێژو هه ر خوا په رسته یه کی تر، جل و به رگی جوان و خاوی و له به ر بکه ن و...

چونکه خوای گهواره له پێشتره که خۆمانی بو براژینینهوه، ههروهک پوڤشاکى خاوی و جوان ئارامشی دهروونی و جهستهی ده به خشیته خاوه نه که ی، به پێچهوانه ی پوڤشاکى خهوتن و ئیش کردنه وه.

ههروه ها خو پوڤشته کردن و لابر دنی په له به جل و بهرگه وه و ده ست پێشخه ری و ،پویشتن به ره و مزگه وت به هیمنی و له سه رخو یی و دواتر په نه نه کردن به ناو یه کتر داو چاوه پێ کردنی نوێژ، ههروه ها پێک کردنی ریزه کان له کاتی نوێژ داو پالدان به یه کتره وه له ریزه کاندان.

هه ره سه باره ت به هیمنی به ره و مزگه وت پویشتن و په له نه کردن، ئه بوقه تتاده (خوای ئی پازی بیّت) ده فهرمیت: ﴿بینما نحن نصلي مع رسول الله (ﷺ) فسمع جلبة، فقال ما شأنکم...؟ قالوا: أستعجلنا الى الصلاة، قال: فلا تفعلوا، إذا أتیتم الصلاة، فعلیکم السکینه، فما أدركتم فصلوا، وما سبقکم فأتموا﴾ واته: له کاتی که ئیمه له خزمه ت پێغه مبهردا (ﷺ) نوێژمان ده کرد، گو یی له دهنگی په له په لیه ک بوو، فهرمو ی: ئه وه چیتانه؟ وتیان: په له مان کرد بو نوێژ، پێغه مبهر (ﷺ) فهرمو ی: ئاوها مه که ن، کاتی که هاتن بو نوێژ به په له په ل و هه له داوان مه یه ن بو نوێژ و په له په ل مه که ن، به لکو به هیمنی و له سه رخو وهرن بو نوێژ، ئه وه ی پیایدا راگه یشتن ئه نجامی بدن، ئه وه یشی که له ده ستان چوه پاش سه لام دانه وه ی ئیمام هه ستنه وه و ته واوی بکه ن.

ههروهها بۆ ئهوهی دوچاری ئهو حالهته نههین و لهپێناو بههێمنی رۆیشتن بۆ مزگهوت و باشره که رهچاوی ئهم خالانه بکهین:

یهکههه: وا باشه که شهو زوو بنوین و بهیانیا زوو لهخه ههستین؟ چونکه زۆربهی ئهو کهسانهی که شهو درهنگ دهنون نوێژی بهیانیا زوو دهفوتیت یاخود درهنگ وهخت ئهنجامی دهدهن.

دووهم: بێ گومان خوێندنی زیکههکانی پیش خهوتن کاریگهری زۆریان ههتا زوو خه بهرمان بێتهوهو بهنوێژی بهیانیدا بکهین.

سێ یهه: وا باشه که پیش نوستن به خهیاڵی نوێژی بهیانیهوه بخهوین، که ئهمهش هۆکاریکی سههرهکیه تا پۆحمان به ئاگا بێت، زۆربهی ئهوانهی که به خهمی له دهست چونی نوێژهوه سهرده نینیهوه، راستهوخو له کاتی خۆیدا به ئاگا دینیهوه به بێ ئهوهی که کاتر میڕیش تهوقیت بکهن.

چوارهم: زانینی کاتهکانی نوێژ، بێ گومان ئهمهش کاریگهری زۆری ههیه ههتا نوێژ خوێن له کاتی خۆیدا ئاماده بێت و، پهنا نهباته بهر پهله کردن بۆ رۆیشتن به رهو مزگهوت.

پینچههه: تێ گه یشتنی زیاتر لهو ئایهت و فهرمودانهی که باس له خێره گه و رهیی ئاماده بوونی پیش وهخت دهکهن بۆ نوێژ.

(۲) ئارامی و دنیایی له نوێژدا :

پێغه مبه‌رمان (ﷺ) له کاتی نوێژ کردندا، هێنده به ئارامی و دنیاییه وه نوێژی ده کرد تائه و ئاسته‌ی هه‌موو جه‌سته‌ی وابه‌سته‌ی نوێژه‌که ده‌بوو، به‌شیوازی که له گه‌ل چونه ناو نوێژ وازی له هه‌موو شتی که ده‌هینا که ببێته هۆکاری بی ئاگا کردنی له نوێژه‌که‌ی، هه‌ر به‌هه‌مان شیوه‌یش فه‌رمان به موسلمانان ده‌کات، وه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿لاتتم صلاة احدکم حتی یفعل ذلک﴾.

واته: نوێژی هه‌یچ که‌سیکتان ته‌واو نابێت هه‌تا به‌و شیوه‌یه ته‌نجامی نه‌دات. واته: ده‌بێت به‌و شیوازه نوێژ بکه‌ین که پێغه مبه‌رمان (ﷺ) نوێژی کردوه.

له‌ته‌بوقه‌تتاده‌وه (خوای لی پازی بیت) گێڕدراوه‌ته‌وه که پێغه مبه‌ری نازدارمان (ﷺ) فه‌رموویه‌تی:

﴿أسوأ الناس سرقة الذي يسرق من صلاته، قال يا رسول الله (ﷺ) كيف يسرق صلاته؟ قال: لا يتم ركوعها ولا سجودها﴾.

واته: خراپترین مڕۆڤ ته‌و که سه‌یه که‌دزی له‌نوێژه‌که‌یدا ده‌کات! هاوه‌لان وتیان ته‌ی پێغه مبه‌ری خوا (ﷺ) چۆن دزی له‌نوێژه‌که‌ی ده‌کات؟ فه‌رموی: ناته‌واوی هه‌یه له‌چه‌مینه‌وه و کړنپوش بردنیدا...

ههروهها پیغه مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿مِثْلُ الَّذِي لَا يَتِمُّ رُكُوعَهُ، وَيَنْقِرُ فِي سَجُودِهِ، مِثْلَ الْجَائِعِ يَأْكُلُ التَّمْرَةَ وَالتَّمْرَتَيْنِ، لَا يَغْنِيَانِ عَنْهُ شَيْئًا﴾. واته: نموونه‌ی ئه‌و كه سه‌ی كه كه‌م و كورتی هه‌یه له چه‌مینه‌وه‌و له‌كړنووش بردنیدا و ده‌نوك ده‌وه‌شینی‌ت، وه‌ك نموونه‌ی كه‌سی‌کی برسی وه‌ها‌یه كه‌ده‌نكی یا دوو ده‌نك خورما ده‌خوات و هه‌چ سو‌دی‌کی پی ناگه‌یه‌نی‌ت.

هه‌روه‌ك ئه‌و كه سه‌ی كه په‌له ده‌كات ئارام و د‌ل‌نیا نیه له‌نوێژه‌كه‌یدا ، ناتوانی‌ت ملکه‌چی بو‌ خ‌و‌ای گه‌وره‌ فه‌راهه‌م بكات؟ چونكه په‌له‌ كردن ملکه‌چی ناهیل‌تی‌ت له‌نوێژدا.

(۳) یاد‌کردنه‌وه‌ی مردن له‌نوێژدا :

ب‌ی‌ گومان یه‌ك‌ك له‌و شتانه‌ی كه ده‌بی‌ته‌ هو‌ی خشوع له‌ نوێژدا بیر‌کردنه‌وه‌یه له‌مردن؟ چونكه بیر‌کردنه‌وه له‌مردن ترس ده‌خاته د‌ل‌ه‌وه‌و، پ‌و‌ژی د‌و‌ایی ب‌یری م‌و‌قی با‌وه‌ردار ده‌خاته‌وه و ملکه‌چی زیاد ده‌كات، هه‌روه‌ها ده‌بی‌ته‌ هو‌ی گه‌ردن كه‌چی زیات‌رو هه‌مان كات هانده‌ری م‌و‌قه‌ هه‌تا به‌شی‌وه‌یه‌کی ر‌ی‌ك و پ‌ی‌ك نوێژه‌كه‌ی ئه‌نجام بدات.

له‌م باره‌وه پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿أَذْكُرُ الْمَوْتَ فِي صَلَاتِكَ، فَإِنَّ الرَّجُلَ إِذَا ذَكَرَ الْمَوْتَ فِي صَلَاتِهِ لَحَرِيَ أَنْ يَحْسَنَ صَلَاتَهُ، وَصَلَّ صَلَاةَ رَجُلٍ لَا يَظُنُّ أَنَّهْ يَصْلِي صَلَاةَ غَيْرِهَا﴾.

واته: له نوێژدا یادی مردن بکه رهوه، بێ گومان نه گهر پیاو له نوێژدا یادی مردنی کرد، نه وه شایانی نه وه یه نوێژه که ی جوان نه نجام بدات، نوێژ بکه ن وهك نه و پیاوه ی که نوێژه که ی وه ها ده کات وهك نه وه ی که دوا هه مین نوێژی بێت ئیدی به نوێژی تر ناگات، نه وه نده به ملکه چیه وه نوێژه که ی نه نجام ده دات.

به واتایه کی تر پێویسته مروفی باوه پدار به شیوازیك نوێژه که ی نه نجام بدات ههستیکی نه وتو بداته خو ی به وه ی که پاش نوێژه که ژیا نی دنیا به جی ده هیلا ی ت و، به نوێژیکی تر ناگات که بێ گومان نه مه ش کاریگه ریه کی گه وره ی هه یه هه تا مروف به ملکه چیه وه نوێژه که ی نه نجام بدات.

هه رهك پیغه مبه ر (ﷺ) ئاموزگاری نه بو نه یوبی نه نصاری ده کات و ده فهرمیت: ﴿إِذَا قُمْتَ فِي صَلَاتِكَ فَصَلِّ صَلَاةَ مَدْعٍ﴾.

واته: کاتیك ده ست ده که یت به نوێژ وه ها نه نجامی بده که وا بزانی ت دوا ی نه و نوێژه مالئاوایی له دنیا ده که یت.

ملکه چی نواندن له نوێژدا هۆکاریکی گرنگه واله نوێژ خوین ده کات که نه زانی نه مه کو تا نوێژه تی، یان خوا ی گه وره ته مه نی بو نوێژیکی تریش درێژ ده کات.

٤) پامان و وردبوونهوه لهو ئایهت و ویردوو نزیانهی که له نوێژدا دهخوینرینهوهو کاریگهر بوون پێیان:

چونکه قورئان بو تێپامان و ورد بوونهوهیه، لهم بارهوه خوای پهروهردگار دهفهرمی: ﴿كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَذَّبُوا آيَاتِهِ وَلِيَسْتَذْكُرَ أَؤَلُوا إِلَّا لَيْبِ ﴿٣٩﴾﴾ (ص: ٢٩).

واته: ئەمه په پراویکی پیروژه، دامان به زاندووه بو تو ئه ی محمد (ﷺ)، تا نهوانه له ئایهتهکانی پامیئن و فامیده و ژیرهکانیش ناموژگاری لی وهربگرن.

هه رسه بارهت به تهفسیری ئەم ئایهته شیخ ههسهنی بهسپی (خوای لی پازی بیّت) دهفهرموی: سویند به خوا له بهر کردنی گشت پیتهکانی هه موو قورئان و پشت گوێ خستنی مه بهستهکانیشی تی پامان و تی فکران نیه، هه ندی کهس ئەلین ئەمه سویندی بیّت تهواوی قورئانم له به ره و ته نها پیتی کم لی نه په پاندووه، به لام نه گهر ماناو داواکارییه کانی پشت گوێ خستبیت، سویند به خوا ئەو کهسه هه موو قورئانی په پاندووه و پشت گوئی خستووه! تێپامان و ورد بوونهوه کاتیک به رجهسته ده بیّت که تو زانیاریت هه بیّت به مانای ئەو ئایهت و ویردانهی که له نوێژه که دا ده یان خوینیت، پیو یستیشه به پیی توانا هه ولّ بده یین بو تیگه یشتن و بیرکردنه وه له واتای ئایهتهکان و کاریگه ریش له سه ر ژیا نی پوژانه مان دروست بکه ن، خوای گه وره دهفهرموی:

﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ (الفرقان: ۷۲).

واته: ئهوانه ی کاتیک ئایه ته کانی په روه ردگاریان وه بیر هیترایه وه ناموژگاری وه ر ده گرن و ناپۆن به سه ریاندا وه ک که پوو کویر، به لکو گوئی بو هه لده که ن و چاو ده که نه وه.

لیره وه گرنگی زانین و شاره زابوون له واتای قورئان ده رده که ویت، له م باره وه ئیبن جه ریری ته به ری (خوای لی پازی بیت) ده فه رمیت: من سه رم له و که سانه سوپ ده مینیت که قورئان ده خوینن و له مانا که ی تی نا گن، ئه و که سانه چۆن تام و چیژ له خویندنه وه ی قورئان ده بینن؟.

هه روه ها تیپامان و چه ندباره کردنه وه له خویندنه وه ی ئایه ته کاند، ئه مه ش له بهر ئه وه ی زیاتر له مانای ئایه ته کان بگه یه و به واتا کانیان ئاشنا بیت، چونکه زۆر دوباره کردنه وه ی ئایه ته کان چیژیکی ئه وتۆ به ده روونی مروّ ده دات، که بی گومان هه ر ئه و که سانه هه ست به و چیژه ده که ن که له مانا و واتای ئایه ته کان تی ده گن و له ناخه وه له گه ل قورئاندا ده ژین.

هه ربه و جوړه ش له پیغه مبه ری ئازیزمان (ﷺ) بینراوه: که جاریکیان شه و نویژی ده کرد، به درییژی ئه و شه وه به به رده وامی ده گریاو فرمیسک له چاوه کانی ده هاتنه خواره وه تا نویژی به یانی به به رده وامی

ئەم ئایەتە ی دوبارە دەکردهوه ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (المائدة: ۱۱۸).

واته: ئیستاش ئەگەر تۆ سزایان بدەیت بۆ گومان بەنده ی خۆتن و کەسیش بو ی نیه هیچ بلیت، ئەگەر لیشیان ببوریت ئەوه خۆت چاک دەزانیت و بو خۆیشت دەسته لاتدارو کار بەجییت.

بیگومان به و شیوازه تیپامان و ورد بوونهوه له ئایه ته کان و دوباره کردنه وه یان هۆکاریکه بو کاریگه ری دروست کردن و زیاد بوونی ئیمان و به ره و خوا چوون، حوزه یفه (خوای لی پازی بیّت) ده فهرمیّت: شه ویك له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) نوێژم ده کرد و قورئانی به زمانیکی پاراو ده خویند، ئەگەر بگه شتایه به ئایه تیك باسی سوپاسی خوای بکردایه، ده ست به جی سوپاسی خوای گه وه ی ده کرد، ئەگەر ئایه تیك پارانه وه ی تیذا بووایه ده ست به جی له خوای پهروه ردار ده پارایه وه، ئەگەر باسی په نا گرتن بوایه به خوا، ده ست به جی په نای به خوا ده گرت.

یه کیک له هاوه لان که قه تتاده ی کوپی نوعمان بوو (خوای لی پازی بیّت) به دریژیی شه ویك شه و نوێژ کردن له خزمهت خوا دا ته نها ئایه تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (۱) ده خوینده وه و هیچی تری بو زیاد نه ده کرد. !!؟

سه عیدی کوپی عوبهیدی تائی (خوای لی پازی بیئت) دهفه رمیئت: گویم
له سه عیدی کوپی جوبهیر بوو که له مانگی په مه زاندا پیش نویژی بو
موسلمانان ده کردو، به دریزی مانگی په مه زان، ته نها ئه م چه ند
ئایه ته ی دووباره ده کرده وه ئه ویش که خوای که و ره دهفه رمیئت:

﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۷۰) إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ (۷۱) فِي

الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ (۷۲)﴾ (الغافر: ۷۰، ۷۱، ۷۲).

واته: جا له ئاینده دا پاشه پوژی خویان ده زانن، ده زانن جی و پریان
دۆزه خ و واوه یلایه، کاتی کۆت و زنجیر له ملیاندا یه، به و زنجیرانه
پاده کیشرین به ناو ئاویکی که رمداو، ده شکریت به که روویاندا، له پاشاندا
له ناو ئاگردا گرده درین و ده سوتینرین، هاوپی له گه ل ته واوی پیست
و گوشت و ئیسقانیان.

ههروه ها قاسم (خوای لی پازی بیئت) دهفه رمیئت: شه ویکیان سه عیدی
کوپی جوبهیر شه و نویژی ده کرد، زیاد له بیست جار ئه م ئایه ته ی
دووباره کرده وه که خوای که و ره دهفه رمیئت:

﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا

يُظْلَمُونَ (۲۸۱)﴾ (البقره: ۲۸۱).

واته: خه لکینه له سزای پوژیک بترسن که هه مووتان تیییدا
ئه هینرینه وه بولای خوا، له پاشان هه مو که سیك پاداشتی کارو
کرده وه ی خوی به ته واوی دیته وه پی، وه سته میشیان لی ناکریت،

که موکورتی له چاکه کانیاندا ناکریت و، زیادهش له گوناوه کانیاندا نادریت به کۆلیاندا.

هاوه لێک دهفه رمویت: شه وێک به میوانی چوومه خزمهتی ئیمام
حه سه ن، به درێژایی ئه و شه وه شه و نوێژی ده کرد، تانویژی به یانی هه ر
به رده وام بوو ئه م ئایه ته ی ده خوینده وه که خوا ده فهرمیت: ﴿وَإِنْ
تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ (ابراهیم:
۳۴).

واته: ئه وانهش وا باسمان کردن بۆتان، هه ندێک بوون له نيعمه ته بـی
ژماره کانی خوا، خو ئه گه ر ئیوه بتانه ویت نيعمه ته کانی خوا بژمێرن،
هه رگیز له ئه ژمار نایه ن بۆتان، به پاستی مروقی لا پـی زۆر سته مکارو
کوفر که رو سپله یه. ئه و هاوه له ده فهرمیت که پۆژ بوویه وه پرسیارمان
له ئیمام هه سه ن کرد: بۆ ئه وه نده ئه و ئایه ته ت دوباره ده کرده وه؟

ئه ویش له وه لامدا فهرموی: چونکه په ندو ئامۆزگاری زۆرم له و ئایه ته
وه رگرتووه، به چاو به رزکردنه وه و چاو داخستن ته نها و ته نها هه ر
نيعمه تی خوا ده هاته پیش چاوم، ئای نيعمه ته کانی خوا چه ند زۆرن و
ئیمه لیان بـی ئاگاین و ته نها خوا خو ی ده یانزانیت.

هه روه ها هاروونی کوپی په باب (خوای لی پازی بیست) شه وێک
هه ستا بۆ شه و نوێژ هه تا نوێژی به یانی به به رده وامی ده گریاو

«به‌رده‌وام ئه‌م ئایه‌ته‌ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه: ﴿فَقَالُوا يَلَيِّنَا نُرِدُّ وَلَا تُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الانعام: ۲۷).

واته: ئای خۆزگه‌ جاریکی تر ده‌گێڕدراینه‌وه‌ بۆدوینیا و‌باوه‌پ‌مان به‌به‌لگه‌و ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ ده‌کرد.

به‌ئێ بی گومان له‌به‌ر کردنی قورئان و‌نزا جو‌راو جو‌ژه‌کان و‌ خوێندنیان له‌نوێژداو، بیرکردنه‌وه‌ له‌مانا‌کانیان هۆکاریکه‌ بۆ زیاتر وردبوونه‌وه‌ و‌ تێپ‌امان له‌قورئان.

گومانی تێدا نیه‌ که‌ تێپ‌امان و‌ بیرکردنه‌وه‌و دووباره‌ کردنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان و‌ کاریگه‌ر بوون پێیان گه‌وره‌ترینی ئه‌و هۆکارانه‌ن که‌ ملکه‌چی دروست ده‌که‌ن، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَيَخْرُجُونَ لِلْأَذْقَانِ يَكُونُوا يَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ (الاسراء: ۱۰۹).

واته: بۆ سوپاسی خوا به‌چه‌ناگه‌و ده‌مه‌و‌پ‌وو ده‌که‌ون و‌ ک‌پ‌نووش ده‌به‌ن، وه‌له‌ ترسی خوا به‌کول ده‌گرین و‌ فرمێسک له‌چاویان دێت، هه‌تا دێ جار له‌دوای جار ئه‌و قورئانه‌ ملکه‌چییان زیاد ده‌کات و‌ به‌هۆیه‌وه‌ پ‌تر ته‌سلیمی فه‌رمانی خوا ده‌بن.

ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ به‌سه‌ره‌هاتێکی کاریگه‌ره‌ که‌ تێپ‌امان و‌ ملکه‌چی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌رده‌خات:

له‌عه‌تائه‌وه‌ (خوای ئێ پ‌ازی بێت) ده‌فه‌رمیت: من و‌ عوبه‌یدی کوپی عومه‌یر چوینه‌ خزمه‌تی عاثیشه‌ی دایکی ئیمانداران (خوا له‌ هه‌مویان

پازی بیت) ،ئێبن عومهیر فهرمووی: ئه‌ی دایکی ئیمانداران شتیکی
 سه‌رسوڤه‌یتنه‌ر که‌ له‌ پێغه‌مبه‌رت (ﷺ) دیبیت بو‌مان بگێڕه‌وه‌، دایکه‌
 عانیشه‌یش ده‌ستی کرد به‌ گریان و فهرمووی: شه‌ویکیان پێغه‌مبه‌ری
 خوا(ﷺ) له‌خه‌ وه‌ستاو فهرمووی: ئه‌ی عانیشه‌ ئایا لێم ده‌گه‌ریت
 که‌ مێک بچمه‌ خزمه‌تی په‌روه‌ردگارم و په‌رستشی بکه‌م؟ دایکی
 ئیمانداران به‌رده‌وامه‌ له‌ قسه‌کانی و پاشان فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر ده‌ست
 نوێژی گرت و دواتر ده‌ستی کرد به‌ نوێژ، پێغه‌مبه‌ر له‌ ناو نوێژه‌که‌یدا
 ئه‌وه‌نده‌ گریا هه‌تا به‌رده‌می به‌فرمیسک ته‌رپوو، به‌رده‌وام بوو له‌ گریان
 تا به‌فرمیسکه‌کانی زه‌ویه‌که‌ی ته‌رکرد!؟ پاشان بیلال هات و بانگی
 نوێژی به‌یانی فهرموو، کاتی‌ک پێغه‌مبه‌ری (ﷺ) بینی به‌و شیوازه‌
 ده‌گریا، وتی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) ئایا ئه‌وه‌ تو‌ی ده‌گریت
 له‌ کاتی‌که‌دا که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ تاوانی پاش و پێشت خوش بووه‌؟! ئه‌ویش
 (ﷺ) له‌ وه‌لام دا فهرمووی: ئایا به‌نده‌یه‌کی سوپاس گوزار نه‌بم؟
 ئه‌مشه‌و له‌ لایه‌ن خوای په‌روه‌ردگاره‌وه‌ ئایه‌تیکم بو‌ دابوزیوه‌، هاوار بو‌
 ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یخوینێته‌وه‌و لێی ورد نابێته‌وه‌و پانامینیت له‌وه‌ی که‌
 تێیدا‌یه‌؟! ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
 لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (١١) الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
 وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ
 فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١١١﴾ (ال عمران: ١٩٠، ١٩١).

واته: به پاستی لهو شیوه دروست کردنه سه رسوپهینه ره ی
 ئاسمانه کان و زهوی و ئال و گوپی شهو و پوژ، چه ندین به لگه و نیشانه ی
 پته وهیه له سه ر بوون و تاك و ته نیایی خوای گه وه، بوکه سانیک
 كه خاوه ن ژیری و هوشمه ندین، ئه و كه سانه ی كه به پیوه و به دانیشتن و
 له سه ر ته نیشت و پاكشان یادی خوا ده كه ن، له دروست کردنی
 ئاسمانه کان و زهوی پاده میئن و بیر ده كه نه وه و ده لێن، ئه ی
 په روه ردگاری ئیمه، هه رگیز تو ئه م دروست كراوه پر له ورده کاریه ت بی
 هوده و بی ئامانج دروست نه كردووه، تو له هه مو ناته واویه ك پاك
 پاده گرین، ده سا تویش له سزای ناگر بمانپاریزه.

خالیکی تر كه پیویسته ئاماژه ی پی بدهین ئه ویش (ئامین) کردنه،
 له كو تایى سوره تی فاتحه دا:

له م باره وه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمیت: ﴿إِذَا أَمِنَ الْأَمَامَ فَأَمَّنُوا،
 فَإِنَّهُ مِنْ وَاقِفٍ تَأْمِينُهُ تَأْمِينُ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ﴾.

واته: كاتیک ئیمام ئامینی کرد ئیوه ش ئامین بکه ن، چونکه ئامینی
 هه ركه سیك له گه ل ئامینی فریشته كاندا یه ك بگریته وه خوا له گونا هه کانی
 پابردووی خوش ده بیئت.

هه روه ها وه لām دانه وه ی پیش نوێژ کاتیک ده لیت (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ
 حَمْدَهُ) وه مه ئمومه کانیش ده لێن (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) ئه وه پاداشتیکی
 گه وه ی تیدایه، له م باره وه ره فاعه ی کوپی رافعی زه رقی (خوای لی

پازى بێت) دهفه رمیت: پوژیکیان نوێژمان له پشت سهرى پیغه مبه ره وه
 (ﷺ) ده کرد، کاتیک سهرى له پکوع بهرز کرده وه وه فرمووی: (سمع الله
 لمن حمده)، پیاویک له دواوه وتی: (ربنا ولك الحمد حمداً كثيراً طيباً
 مباركاً فيه).

کاتیک له نوێژ بووینه وه پیغه مبه ر (ﷺ) فرمووی: کى بوو ئه وه ی
 وت؟

پیاوه کهش فرمووی: من بووم ئه ی پیغه مبه رى خوا (ﷺ)،
 پیغه مبه ریش (ﷺ) فرمووی: ﴿رَأَيْتَ بُضْعَةَ ثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرَوْنَ
 أَيْهَمَ يَكْتُبُهَا أُولَ﴾.

واته: سى و ئه وه نده فریشته م بینى ده ست پیشخه ربیان ده کرد که
 کامیان یه که م جار بینوسیّت.

پرسیار:

سه باره ت به پامان و ورد بوونه وه له قورئان باسى ئه وه مان کرد
 که پیویسته موسلمان هه ولّ بدات له قورئان تى بگات و له ماناکه ی ورد
 بێته وه، بو ئه وه ی له نوێژه که ی دا ملکه چ بێت، زور ئه م پرسیاره
 ده کریّت ئیمه وه ک گه لی کوردی موسلمان که سیکی پوشنبیر یان
 به پیچه وانه وه که عه ره بی نازانیّت پرسیار ده کات و ده لیت: من
 که عه ره بی نازانم و له مانای قورئان تى ناگه م چى بکه م بو ئه وه ی
 ملکه چى له نوێژه که مدا هه بێت...؟

وه لām:

سه بارهت به هه موو ئه و گه لانه ی که موسلمانن و له عهره بی تی ناگهن ، به شیوه یه کی گشتی و گه لی کوردیش به تاییه تی، هه ریه کی له ئیمه ئاستی پۆشنبیری له هه ر پله یه کدا بیته، خوینده وار بیته یان نه خوینده وار، پیویسته له سه ری به پیی توانا هه ول بدات که له ماناو واتای ئه و زیکرو قورئان خویندنه تی بگات که له کرداره جوړاو جوړه کانی نوێژدا ده خویندری، چونکه فیروون و تیگه یشتن له قورئان ئه گه ر بمانه ویت له واتاکه ی تی بگه ین ئه وه نده کاریکی قورس نیه، ته نانه ت بو ئه و موسلمانانه ش که نه خوینده وارن، ئه مه که ی گونجاوه موسلمانیک (چل سال، په نجا سال، شه ست سال، هه فتا سال) یا زیاتر پوژانه هه فده جار سوره تی فاتحه بخوینیته وه و له ماناکه ی تی نه گات، یاخود له (سبحان ربي العظيم) تی نه گات؟! نه زانی له کړنوش بردندا چی وتوه؟! هه روه ها واته و مانای ئه و وتوو وێژه ی که له نیوان خواو پیغه مبه رو فریشته کاندای پووی داوه مه به ستمان (ته حییات) ه نه زانیته و نه توانیت له ماناکه ی تی بگات؟! به کورتی و پوختی ئه و که سانه ی که له قورئان و ویرده کانی ناو نوێژ تی ناگهن خوینده واربن یان نه خوینده وار پیویسته هه ول بدن به پیی توانا له ماناکه ی تی بگهن، چونکه ئه گه ر نوێژ بریتی بیته له داریکی سه وز ئه وای بی گومان به ره مه که ی بریتیه له ملکه چی، به بی تیگه یشتن له ماناو واتای نایه ت و ویرده کانی نوێژ،

ملکه چی دروست نابێت، ئاشکرایه به بێ ملکه چیش هیچ چێژێک له نوێژه کانهمان وه رناگرین.

به پشتیوانی خوای گهوره له کوێتا به شی ئهم په رتووکه دا پوخته ی ته فسیری سوره تی "الفاتحه" و چهند سوره تێکی کورتی قورئان و واتاو مانای هه ندیک له زیکره کانی کرداره جیاوازه کانی چه مینه وه هه ستانه وه کړنووش و..... هتد و پوخته ی به کوردی کرای (ته حیات) به زمانی شیرینی کوردی ده خهینه پوو.

٥) جیا کردنه وه له خویندنه وه ی ئایه ته کاندای وه ستان له سه ریان:

ئه مه ش ئاسانه تره بو تێپامان و ورد بوونه وه و تێگه یشتن له مانا و ناوه پوکی ئایه ته کان، هه روا سوننه تێکی پیغه مبه ری خوایشه (ﷺ)، له م باره وه ئوم سه له مه (خوای لی پازی بیت) شیوازی قورئان خویندنی پیغه مبه ری ئازیزمان بو ده گێڕێته وه ده فهرمیت:

قورئان خویندنه وه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به م شیوه یه بوو:

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، پاشان که مێک ده وه ستاو ده یفه رموو: (الْحَمْدُ

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، دواتر که مێک ده وه ستاو پاشان ده یفه رموو

(الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، پاشی که مێک چاوه پوانی تر ئینجا ده یفه رموو (مَلِكِ

يَوْمِ الدِّينِ) ... به و شیوازه واته ئایه ته کانی له یه کتر جیا ده کرده وه، که

ئه مه ش بێ گومان مروڤ به ره و بیر کردنه وه له واتای ئایه ته کان ده بات.

له سه ره تاوه ئاماژه مان به وه دا كه نوێژ واتای گهتوگۆو مونا جات له گه ل خوای گه وره دا ده گه یه نیت، كه من له نوێژدا ده لیم سو پاس بو په ره ردگاری هه مو جیهانیان ده بیت له ناخه وه دلتیابم كه خوای گه وره وه لأم ده داته وه ده فه رمیت: به نده كه م سو پاسی كردم، به و شیوازه بو خویندنه وه ی ئایه ت و ویرده كان له نوێژدا پیویست به وه ده كات كه میك له سه ر ئایه ته كان و ویرده كان بوه ستین و به خیرایی به سه ریاندا تی په نه كه ین.

٦) جوان خویندنه وه ی قورئان و رازاندنه وه ی به ده نگی خوش:

وه ك خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿...وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِلاً﴾ (المزمل: ٤). واته: زۆریش به ئاهسته وه له سه رخو و پێك و پێك ئه م قورئانه بخوینه ره وه با له دلتدا جیگه ی خو ی بكاته وه. هه ره ك پیغه مبه ری ئازیزمان (ﷺ) له كاتی خویندنه وه ی قورئاندا هه ولی داوه وشه به وشه له سه ریان بوه ستیت و له مانا و ناوه پۆكه كه یان ورد بیته وه.

پیویسته بزانی كه له سه ر خو و جوان خویندنه وه ی قورئان زیاتر دله كان كه مه ند كیش ده كات، بو تیپامان و بیركرده وه و ملکه چی، به پیچه وانه وه خیرا خویندنه وه ی قورئان واده كات كه مرو ف هیه تام و چیژیکی ده روونی له خویندنه وه ی قورئانه كه نه بینیت.

بى گومان هۆکارىكى گرنگ بو ملکه چ بوون له نوێژدا بریتیه
له خویندنه وهى قورئان له نوێژداو به دهنگى خوش پازاندنه وهى، وهك
پيغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمي: ﴿زِينُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ، فَإِنِ الصَّوْتُ
الْحَسَنُ يَزِيدَ الْقُرْآنَ حُسْنًا﴾.

واته: قورئان پرازيننه وه به دهنگه خوشه کانتان، چونکه دهنگى
خوش قورئان جوانتر دهکات.

وه ته نها مه به ست نه وه نيه که دهنگت خوش بىت و بهس، به لکو
جوانى دهنگ له وه دايه کاتيک قورئانه که ده خوینيته وه، مه ست به وه
بکه يت که ترسى خواى گه ورهت له دلدايه، وهك پيغه مبه ر (ﷺ)
ده فه رمي: ﴿إِنَّ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ صَوْتاً بِالْقُرْآنِ الَّذِي إِذَا سَمِعْتُمُوهُ
يَقْرَأُ حَسْبْتُمُوهُ يَخْشَى اللَّهَ﴾.

واته: به پاستى دهنگ خوشترين کهس له ناو خه لکيدا که قورئان
ده خوینيته وه نه وه دهنگيه نه گه ر گوئ بىستى بوون کاتيک
ده خوینيته وه، واگومان ده بن که خاوه نه کهى له خوا ده ترسي. نه م
فه رمووده لاوازه، به لام فه رمووده تر سه بارهت به دهنگى خوش و
فه زله کهى مه يه.

٧) وا بزانی که خوای گه وره له نوێژه که تدا وهلامت دهداته وه:

له م باره وه پیغه مبه ری ئازیزمان (ﷺ) ده فه رمیّت: ﴿قال الله عز وجل: قسمت الصلاة بيني وبين عبدی نصفین ولعبدی ما سأل: فإذا قال العبد: الحمد لله رب العالمین، قال الله: حمدنی عبدی، فإذا قال: الرحمن الرحیم، قال الله: أثنی علی عبدی، فإذا قال: مالک يوم الدين، قال الله: مجدنی عبدی، فإذا قال: إياک نعبد وإياک نستعین، قال هذا بیني وبين عبدی ولعبدی ما سأل، فإذا قال: إهدنا الصراط المستقیم، صراط الذین أنعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالّین، قال الله: هذا لعبدی ولعبدی ما سأل﴾.

واته: خوای گه وره فه رموویه تی: نوێژم له نیوان خوّم و به نده که م دا بۆ دوو به ش دابه ش کردووه، به نده که م هه ر پرسیار که لێک بکات با وه لامی بده مه وه، کاتی که به نده ده لێت: هه مو سوپاس و ستایشێک تایبه ته به خوای جیهانیان، خوای گه وره ده فه رمیّت: به نده که م سوپاسی کردم، وه کاتی که به نده ده لێت: به خشنده ی میهره بان، خوای گه وره ده فه رمیّت: به نده که م نیعمه ته کانی نرخاندم، کاتی که به نده ده لێت: خاوه نی پوژی سزاو پاداشت دانه وه، خوای گه وره ده فه رمیّت: به نده که م به رزو پیروژ پایگرتم، کاتی که به نده ده لێت: خواجه ته نها توّ ده په رستین و ته نها له توّ داوای یارمه تی ده که یین، خوای گه وره ده فه رمیّت: ئه مه له نیوان من و به نده که م دایه، بۆی هه یه هه رچیه ک داوا

بکات، کاتیکی بهنده ده لیت: پینمویمان بکه بو پینگای راست، پینگای نهوانه ی که چاکهت له گه ل کردوون، نه ک پیتی نهوانه ی که خهشم و قینی توین لی گیراوه و نه ک گومرا بووه کان، خوای گه وره ده فره میت: نه مه بو بهنده که مه و، بو بهنده که م ههیه هه رچی داوا بکات.

له پوانگه ی نه م فره مووده پیروژه وه ده بیت بزانی که نوێژ واته گفتووگو کردن له گه ل زاتی پیروزی (الله)، نه گه ر به و شیوازه نوێژمان کرد نه و نوێژه که به ملکه چیه کی ته واره وه نه جام ده دهین و پاشانیش نه و نوێژه ده روونمان به ره و پوخی ئارامی و دنیایی و متمانه بوون به پهروه دگارمان ده مانبات، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فره میت: ﴿إِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا قَامَ يُصَلِّي فَإِنَّمَا يَنَاجِي رَبَّهُ، فَلْيَنْظُرْ كَيْفَ يَنَاجِيهِ﴾.

واته: نه گه ر یه کیکتان هه ستا نوێژ بکات بابزانییت که خوای گه وره بانگ ده کات و داوای لی ده کات، ده بزانی چوون داوا له خوا ده که ن.

٨) نوێژ کردن له نزیک به ره به سته وه (الستر):

پیویسته ئاماژه به وه بدهین که دانانی به ره به ست له به رده م نوێژ خویندا، هۆکاریکی زوژ به سووده بو ملکه چ بوونی زیاتر له نوێژدا، چونکه به ره به ست ماوه ی پوواین و سه یرکردن که م ده کاته وه و، هه مان کات نوێژ خوینیش له فیلی شه یتان ده پاریزییت، هه روه ها به ره به ست پێگریشه له وه ی خه لکی به به رده م نوێژ خویندا هاتووچو بکات، بی

گومان هات و چۆکردن به بهردهم نوێژ خویندا، سه‌ر ئه‌نجام ده‌بیته هۆی خه‌ریک کردنی نوێژ خوی و بێ ئاگا کردنی له‌ نوێژه‌که‌ی، سه‌ره‌پای که‌م بوونه‌وه‌ی پاداشته‌که‌ی که‌ ئه‌مه‌ش ئاواتی گه‌وره‌ی شه‌یتانه، جگه‌ له‌ وه‌ش نزیکه‌ی له‌ به‌ر به‌سته‌وه‌ سودیکه‌ی گه‌وره‌ی هه‌یه‌ وه‌ک پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئاگادارمان ده‌کاته‌وه‌ ده‌فه‌رمیت: ﴿اِذَا صَلَّيْ أَحَدُكُمْ إِلَى سِتْرَةٍ فَلْيَدْنِ مِنْهَا لَا يَقْطَعِ الشَّيْطَانُ عَلَيْهِ صَلَاتَهُ﴾.

واته: کاتی که‌ یه‌کێک له‌ ئێوه‌ له‌ لای به‌ر به‌ستدا نوێژی کرد با لێی نزیکه‌ بیته‌وه‌، چونکه‌ شه‌یتان ناتوانیت نوێژه‌که‌ی بپه‌چرێنیت.

سوننه‌ته‌ ماوه‌ی نیوان به‌ر به‌ست و نوێژ خوینه‌که‌ سی زیراع‌ بیته‌، وه‌ک له‌ فه‌رموده‌ی سه‌حیحا هاتوه‌: با ماوه‌ی هاتووچۆی مه‌رێک ببیت، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئاگادارمان ده‌کاته‌وه‌ که‌رێگه‌ نه‌ده‌ین که‌س به‌ به‌ردهم نوێژه‌که‌ماندا به‌روات و پێگری لێ بکه‌ین، وه‌ک ده‌فه‌رمیت: ﴿إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ يَصَلِّي فَلَا يَدْعُ أَحَدًا يَمْرَبِينَ يَدِيهِ، وَلْيَدْرَأْهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنْ أَبَى فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنْ مَعَهُ الْقَرِينُ﴾.

واته: ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ ئێوه‌ نوێژی کرد، با پێ نه‌دات که‌س به‌ به‌ردهم نوێژه‌که‌یدا به‌روات، هه‌تا ئه‌توانیت دووری بخاته‌وه‌، ئه‌گه‌ر هه‌ر ویستی به‌ به‌ردهم نوێژه‌که‌تا به‌روات به‌ره‌نگاری به‌ره‌وه‌ ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هاوڕێشت ببیت.

به لام به پای بهنده ئه گهر منداڵ به بهردهم نوێژدا تی پهری کرد،
باشتر وه هایه له پاش نوێژه که ته می بکریت و پیی بوتریت، چونکه
حه سه نه یین به بهردهم نوێژی ئازیزماندا تی پهریان ده کردو، ده شچوونه
سه ر ملی وازی لی ده هینان و دووری نه ده خستنه وه.

ههروه ها ئیمامی نه وه وی (خوای لی پازی بیّت) له باره ی
به ره به سه وه ده فه رمیّت: حیکمه ت له به ره به ستی نوێژ، گرتنه وه ی چاوه
له پوواین بو دوور، ههروه ها ریگرتنه له شه یتان که هه ول ده دات
نوێژه که له نوێژخوین تیک بدات.

٩) دانانی دهستی راست له سه ر دهستی چهپ له سه ر سینگ:

پیغه مبه ری ئازیزمان (ﷺ) کاتی که نوێژی ده کرد، ده ستی راستی
ده خسته سه ر ده ستی چه پی و له سه ر سنجی دایده نان، وه ک
ده فه رمیّت: ﴿إِنَّا مَعشَرُ الْأَنْبِيَاءِ أُمَرْنَا أَنْ نَضَعَ أَيْمَانَنَا عَلَى
شِمَائِلِنَا فِي الصَّلَاةِ﴾.

واته: ئیمه ی کو مه لی پیغه مبه ران فه رمانمان پی کراوه به دانانی
ده ستی راست له سه ر ده ستی چه پ له ئه نجام دانی نوێژدا.

ههروه ها ئیبن حه جهر (خوای لی پازی بیّت) له زاری زانایانه وه
ده گیژیته وه ده فه رمیّت: حیکمه تی ئه م شیوه ده ست گرتنه له وه دایه،
که ئه مه سیفه تی که سیکی داواکاری لاوازو بی توانایه له بهردهم خوای
که و ره وه به توانادا، به و شیوه یه نوێژ خوین له هه موو جو له یه کی نابه جی

دوور ده که وێته وه، ههروهها ئه م شیوه دهست گرتنه زۆر زۆریش نزیکه له ملکه چیه وه.

(۱۰) سهیرکردنی شوینی کړنووش:

له دایکی ئیماندارانه وه عائیشه (خوای لی پازی بیّت) ده گێر نه وه که فەرمویه تی: پیغه مبه ر (ﷺ) له کاتی نوێژکردن داسه ری داده نه واندو ئاراسته ی بینینی چاوی به ره و زهویه که و شوینی کړنووشه که ی بوو، کاتی که شاده داده نیشت بوخویندنی (ته حیات) به رده وام هیمای به په نجه ی شایه تومانی ده کردو چاوی لی لانه ده دا وله کاتی شایه توماندایه نجه ی درێژ ده کردو به چاوه کانی به رده وام سهیری ده کرد.

لێره دایک یوسته ئاماره به پرسیا ریک بکهین که دیت به میشتکی زۆربه ی نوێژخویناندا و ده پرسن و ده لێن: حوکمی چا و نوقاندن له نوێژدا چیه؟ به تایبته که نوێژخوین به چا و نوقاندن زیاتر ههست به ئارامی دهروونی دهکات و واههست دهکات که چیژیکێ زۆر له و چا و نوقاندنه ده بینیت له نوێژدا؟

وه لام: ئه مه پێچه وانه ی کردار و پهفتار و سوننه تی شیرینی پیغه مبه ری خواجه (ﷺ)، وه ک پێشتر ئاماره مان پێدا؟! چونکه چا و نوقاندن و چا و پۆشین ماوه ی سهیرکردنی شوینی سوژده و په نجه ی شایه تومان نادات.

له م باره وه ئه بو عه بدوللای ئیبنولقه ییم (خوای لی پازی بیئت) ده فهرمیت: پیغه مبه ری نازدارمان (ﷺ) چاوی نه نوقاندوو ده له نوێژدا، له کاتی شایه تیداندا په نجه ی درێژ ده کردو به چاو سه یری ده کردو چاوی له ئیشاره تی په نجه ی لانه ده دا.

ئه م به لگانه ش سه لمینه ری نادر ووستی چاو نوقاندن: کاتی که له نوێژی خوړگیراندا پیغه مبه ر (ﷺ) به هه شتی بینوو ده ده ستی درێژ کردوو بو ئه وه ی هیشویه ک تری لی بکاته وه، وه ئاگری دۆزه خی بینوو ده که پشیله یه کی تیا بووه، وه فهرمووده هیه که باس له وه ده کات پیغه مبه ری خوا ئه و ئاژه له ی ده رکردوو ده که ویستویه تی به ناو ده ستیدا تیپه ر ببیئت، جگه له وه ش فهرمووده هاتوه که پیغه مبه ر (ﷺ) به ئاماژه کردن وه لامی سه لامی داوه ته وه له کاتی نوێژ کردندا، هه روه ها له فهرمووده یه کی تر دا هاتوو ده که به چاوی خو ی شه یتانی بینوو ده خنکاندوو یه تی.. ئه م فهرموودانه و چه ندین فهرمووده ی تریش به لگه ن له سه ر ئه وه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) له نوێژدا چاوی نه نوقاندوو ده .

له گه ل ئه وه شدا فوکه ها کان له م باره وه بیرو پایان جیاوازه، سه باره ت به ناباشی چاو نوقاندن له نوێژدا، ئیمام ئه حمه دو جگه له ویش به لایانه وه ناباشه که ده لێن: ئه مه کاری جوله که یه، له لای هه ندیک زانای تریش پی پیدراوه و ناباش نیه، که واته دروسته که بو تریت ئه گه ر چاو بکریته وه له نوێژدا ئه و ئه و نوێژه بیبه ش نابیئت له ملکه چی و ئاوا

باشتره، به لام ئه گهر له بهردهم نوێژ خوێندا زه خرهف و نه خش و نیکاری پازاوه و شتی له و بابته هه بوو که ببێته هۆی سهر لێ شیواندنی نوێژ خوین له نوێژه که بێ و سهرنج پاکیشانی ئه و هه رگیز ناباش نیه چاو بنوقینریت، به پێی ئوصول و مه به ست و اباشتره چاو بنوقینریت هه تا بکریته وه (و الله أعلم).

(۱۱) جولاندنی په نجهی شایه تومان:

ئه م کاره له لایه ن زۆری نوێژ خوینانه وه پشت گوی خراوه، ئه مه ش ده گهریته وه بو بێ ئاگایی و نا شاره زاییان له سوده کانی جولاندنی په نجه له کاتی شایه توماند، که بێ گومان په نجه جولاندن کاریگهری زۆری هه یه و هاندهری سهره کی مروفی موسلمان هه تا تام و چیژ له نوێژه که ی وه ریکریت و به خشوعه وه ئه نجامی بدات؟! چونکه تو به په نجه جولاندن به ئێنی یه ک خوا په رستی و درایه تی کردنی شه ی تان نوی ده که یته وه.

له بهر ئه وه یه کێک له و کرده وانه ی که زۆر ئازاری شه ی تان ده دات جولاندنی په نجه یه له کاتی شایه توماند.

هه ر له م باره وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فه رمیت: ﴿لَهِیْ اَشَدُّ عَلَی الشَّیْطَانِ مِنَ الْحَدِیدِ﴾.

واته: ئه وه په نجه جولاندنه ئازاری زۆریاتروناره هت و سه ختره لای شه ی تان له ئاسن که بیده ی به سه رکه سی کدا.

له پاستیدا په نجه جولاندن ماناو واتایه کی بهربلای هیه که ئه ویش بریتی یه له ته وحیدو به تاک گرتنی خوای کار به جی، نوێژ خوین به و په نجه جولاندنه ی تاقانه په رستی خوای گه وره دوپات ده کاته وه به لێنش بو بهرده وامی دان به و کاروانه نوێ ده کاته وه.

هر له م پوانگه یه وه سه بارهت به گه وره یی په نجه جولاندنی کاتی شایه تومان له نوێژدا، هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) ئاموژگاری یه کتریان ده کردو زیاتر پێداگر ده بوون له سه ر جیبه جی کردنی و وه په یمانیان ئه دا که هر گیز وازی لی نه هیئن، به لام له م سه رده مه ی خو ماندا زۆر به داخه وه له ناو نوێژ خویناندا په نجه جولاندن زۆر پشت گوێ خراوه و بی ئه رزش سه یر ده گریت.

هه روه ک له (ئه سه ر) یشدا ها توه که هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) له یه کتره وه فی ر ده بوون که په نجه ی شایه تومان بجولێنن له کاتی شایه توماند.

(۱۲) هه مه چه شنی له و سورهت و نایهت و ویردوو پارانه وانه ی که له نوێژدا ده خوینرین؛

بی گومان ئه مه ش کاریگه ریه کی زۆری هیه به ئا راسته ی به دی هاتنی خشوع له نوێژدا، هه مان کات زیاتر نوێژ خوین هه ست به نوێ بوونه وه ی ماناو واتای نایه ته کان ده کات و، پتر چیژ له و نایهت و ویردانه وه رده گریت که له نوێژه کهیدا ده یان خوینیت؟! چونکه به ریزان

یه کێك له موعجیزه سه رسوپهینه ره کانی قورئان ئه وه یه که خوینه ره هه تا زۆتر له گه ل قورئاندا بژی لێ بێزار نابیت، به تایبته ئه گه ر ئه و که سه له ماناو واتای قورئان تی بگات، هه ر له بهر ئه مه شه که هه ندیک جار گویت له ئایه تیک ده بیته هه ستیکی ئه وه نده گه وده ت پی ده به خشیته وه ک ئه وه وه هایه که یه که م جارت بیت گویت لێ بوبیت، له راستیدا له وانه یه پیشتریش له بهر ت بوبیت! ئه مه ش بو ئه وه ده گه ر پته وه که وه ک موعجیزه یه ک زۆر خویندنه وه ی قورئان هیچ کات گوینگره راسته قینه کانی قورئان بێزار ناکات، به لکو هه تا گوئی لی بگریته زیاتر دله زیندووه که ی ئارام ده گریته و داوای زیاتر خویندنه وه ی قورئان ده کات، ناوی قورئانیش له زۆر خویندنه وه وه هاتووه که به درێژایی میژوو هیچ په راوێک نیه ئه وه نده بخویندریته وه و بدریته به گوئی مرو قایه تیدا.

ئه مه جگه له وه ی که گوئ گرتن له قورئان دله کان ئارام ده کاته وه، زۆن ئه و خه لکانه ی که به ره و ئیسلام ده گه ر پته وه، له ئاینه جیاوازه کانی وه ک (مه سیحی و جوله که و... هتد)، له زمانه جیاوازه کانی دونیا، کاتیک که له پاگه یاندنه کانه وه پرسیار له هۆکاری موسلمان بوونیان ده کریته؟! راسته وخو له وه لام دا ده لێن کاریگه ری قورئان له سه ر دل و ده روونمان هۆکاری موسلمان بوونمان بوو، ئه مه له کاتیکدا یه که زۆربه یان زمانی عه ره بیه نازانن! به لام به داخه وه له م سه رده مه ی خو ماندا نوێژ خوینان زیاتر سه رگه رمن به خویندنه وه ی

سوره ته کورته کانی قورئانه وه له نوێژدا، ته ناههت لای هه نديکمان خویندنه وهی سوره ته کورته کانی (فلق، الناس، الکوتر...) له نوێژدا وهک خویندنه وهی سوره تی (الفاتحه) به له نوێژدا، واته وهک خوویهک به بهرده وامی سوره ته کورته کان له نوێژدا ده خوینن وهک چۆن سوره تی (الفاتحه) پێویسته بخوینریت، به هه مان شیوه له سه ر خو شمان پێویست کردووه که سوره ته کورته کان به بهرده وام بخوینن.

ئه م دیارده یه ی که با سمان کرد به داخه وه هه نديک له و که سانه ش ده گرێته وه که قورئانیان له به ره و، هه مان کات له خویندنه وهی ویردو نزاو پارانه وه کانیشدا به هه مان شیوه په نا بو نزا کورته کان ده بن.

پێویسته بزانی هه مه چه شنی له خویندنی ئایه ت و ویرده کاند ا هۆکاریکی گه وره یه بو ملکه چی نواندن له نوێژدا، وا له خواره وه ش چه ند نمونه یه ک ده خه یه پوو له و نزاو پارانه وانیه ی که پێغه مبه ر (ﷺ) له نوێژه کانیدا خویندویه تی:

*نزای کاتی ده ست پێکردنی نوێژ: ﴿اللّٰهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللّٰهُمَّ نَقِّنِي مِنَ خَطَايَايَ كَمَا يَنْقِي الثَّوْبَ الْاَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللّٰهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ﴾.

واته: خوايه نێوان من و گونا هه کانم دوور بخه ره وه، وهک چۆن ماوه ی پۆژه لآت و پۆژئاوات دوور خسته وه، خوايه گیان له گونا هه کانم

پاکم بکه ره وه هه ره وه ک چۆن کراسی سپی له چاگ پاک ده بیته وه، خواجه
له گونا هه کانه بمشۆره وه به به فرو باران و ته رزه .

* هه ره وه ها ﴿ان صلاتي ونسكي ومحياي ومماتي لله رب العالمين﴾

واته: به راستی نوێژو سه ربیرین و ژیان و مردنم ته نها بو په ره وردگاری
جیهانیانه .

ئهو سوره تانه ش که پیغه مبه ر (ﷺ) له نوێژی به یانیدا خویندوه تی
ژماره یان زۆره له وانه سوره ته درێژه کان وه ک (الواقعة، الطور، ق)،
سوره ته کورته کانیش وه ک (تکویر، الزلزلة، فلق، الناس).

وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) گێڕدراوه ته وه که سوره تی (الروم، یس،
الصافات) یشی خویندوه ته وه .

وه له نوێژی نیوه پوڤا وه ک گێڕدراوه ته وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
له هه ردوو پکاتی یه که م دا له هه ر پکاتی کدا به ئەندازه ی سی ئایه ت
قورئانی خویندوه ته وه، ئهو سوره تانه ش که له نوێژی نیوه پوڤا
ده یخویندنه وه وه ک (طارق، البروج، اللیل).

له نوێژی عه سڕیشدا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له هه ردوو پکاتی
یه که م و دووه مدا له هه ر پکاتی کدا به ئەندازه ی پانزه ئایه تی
خویندوه ته وه، زیاتر ئهو سوره تانه ی خویندوه ته وه که له نوێژی
نیوه پوڤا ده یخویندنه وه .

وه له نوێژی مه غریبدا سوره ته کورته کانی وه کو (التین) ی
خویندوه ته وه ههروه ها ئه م سوره تانه شی خویندوه ته وه (محمد،
طور، مراسلات، ق).

وه له نوێژی خه وتنانیشدا سوره ته مام ناوه نده کانی (الشمس، إذا
السماء انشقت، التین، القدر) ی خویندوه ته وه، ههروه ها فه رمانی به
موعازیش کرد که (الاعلی، القلم، اللیل) بخوینتته وه.

ههروه ک پیغه مبه ر (ﷺ) له شه و نوێژدا زیاتر سوره ته درێژه کانی
ده خوینده وه، وه ک گێر دراوه ته وه سه د ئایه ت، سه د ئایه ت و په نجا
ئایه تی ده خوینده وه.

وه نه زای چه مینه وه کان جوړاو جوړه که پیغه مبه ر (ﷺ)
خویندوه ته وه ک: ﴿سُبْحَ قُدُوسَ رَبِّنا وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ﴾.

واته: خواجه ته سبوحات و پیروزی هه ر بو تویه ئه ی پهروه ردگاری
ئیمه و پهروه ردگاری فریشته کان و جبریل.

﴿اللهم لك ركعت وبك امنت ولك اسلمت وعليك توكلت أنت ربي،
خشع سمعي وبصري ودمي ولحمي وعظمي وعصبي لله رب العالمين﴾.

واته: خواجه بو تۆ چه میمه وه و ئیمانم به تۆ هینا و ته سلیمی تۆ بووم و
بیستن و بینینم و موخ و خوین و ئیسقان و ده مارو هه موو ئه م
جهسته یه م که قاچه کانم هه لیان گرتوه و ملکه چی تۆ بوون.

وه نزاى ههستانه وه له چه مینه وه کان وهك: ﴿حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا
مُبَارَكًا فِيهِ مَلَأَ السَّمَوَاتِ وَمَلَأَ الْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَلَأَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ
بَعْدَ﴾.

واته: سوپاس و ستایشی زۆر و پاک و پڕ به ره کهت پڕ به ئاسمانه کان و
پڕ به زهوی و پڕ به ئیوانیان، وه پڕ به و شتهی که جگه له مان بته ویت.
چه ندین نزاى تریش....

نزاى کړنووشه کانیش وهك: ﴿اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ أَمِنْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ
سَجْدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ
الْخَالِقِينَ﴾.

واته: خوايه کړنووشم بۆ تۆ بردوو باوه ڕم به تۆ هیناو ته سلیمی تۆ
بووم، پووم کړنووشی برد بۆ ئه و خوايهی که به دی هیناو وه وینهی
کیشاوه و بیستن و بینینی بۆ داپشتووه، پاکى و بیگه ردی بۆ (الله) ی
چاکترینی به دیهینه ران. چه ندین نزاى تریش...

نزاى دانیشتنی نیوان دوو کړنووشه که وهك: ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
وَأَرْحَمْنِي وَأَجْبِرْنِي وَارْفَعْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي﴾.

واته: خوايه لێم خوێش به، به زه ییت پێمدا بیته وه و پێنماییم بکه،
ناته واوی و که م و کورتیم ته واو بکه، پارێزراو له ش ساغم بکه، پۆزیم
بده و پله م به رز بکه ره وه.

١٣) کړنووشی قورئان خویندن کاتیڅ دهگه یته ئایه تیڅ که کړنووشی تیدایه :

یه کێڅ له پره وشته کانی خویندنی قورئان ئه وه یه کاتیڅ دهگه یته
ئایه تیڅ که فه رمانی کړنووش بردنی تیدابوو دهست به جی کړنووش
بیهیت؟! چونکه خوای گه وره وه سف و ستایشی پیغه مبه ران و
پیاوچاکان دهکات و دهفه رمیت:

﴿إِذَا نُنَادِيكَ عَلَيْهِمْ عَلَيْكَ الْرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًا﴾ (مریم: ٥٨)، واته:
ئه مانه هه ر کات ئایه ته کانی خوای گه وره یان به سه ردا ده خویند رایه وه
، به په له ده مه و پوو ده که وتنه سه رخاڅ و کړنووشیان ده بردوو ده م
به کولی گریان ده بوون.

پیویسته ئاواژه به وه بدهین که پیغه مبه ران پتر له خه لکانی دی له
خوای خوایان ده ترسن و دهیناسن.

هه سه بارهت به کړنووشی قورئان خویندن ئیمامی
ئیبینولکه سیر (خوای لی پازی بیت) دهفه رمیت: (أجمع العلماء على
شرعية السُّجود هاهنا اقتداء بهم واتباعاً لمنوالهم).

واته: زانا یانی ئیسلام یه ک دهنگن له سه ر په وایی و شه رعی
بوونی کړنووش بردن، له و جیگایانه ی که کړنووشی قورئان خویندنی
تیدایه وه ک پی هه لگرتنی پیشینان.

ههروهها کړنووشی قورئان خویندنه وه پاداشتی گه وره ی له سه ره وه
هۆکاریشه بو زیاد بوونی ملکه چی له نوێژدا، له م باره وه خوای گه وره
ده فهرمیت: ﴿وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ (الاسراء: ١٠٩)،
واته: بو سوپاسی خوا به چه ناکه و ده مه و پوو ده که ون و کړنووش
ده بن، وه له ترسی خوای گه وره به کول ده گرین و فرمیسک له چاویان
دیت، هه تا دی جار له دوی جار ئه و قورئانه ملکه چییان زیاد ده کات و
پتر ته سلیمی فه رمانی په روه ردگار ده بن.

وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) جیگیر بووه که له نوێژه که یدا کړنووشی
له سوره تی (النجم) دا بر دوه.

هه روه ها له سه حیجی بوخاریدا هاتووه: ئه بی پافیع (خوای لی پازی
بیّت) ده فهرمیت: له گه ل ئه بو هوره ی ره نوێژی خه وتنانم ده کرد، له ناو
نوێژه که یدا ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ ١ ی خویندنه وه و کړنووشی برد، پاش
سه لام دانه وه ی نوێژ پیم وت: ئه بو هوره ی ره بوچی ئه و کړنووشه ت برد
خو ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ ١ کړنووشی تیدانیه؟ ئه بو هوره ی ره له وه لاما
فه رموی: له پشت پیغه مبه ری خوا وه (ﷺ) کړنووشم بر دوه وه به
به رده وامی ئه و کړنووشه ده به م تا ده گه مه وه خزمه تی؟!!

له بهر ئه وه پیویسته گرنگی بدهین به جی به جی کردنی کړنووشی
قورئان خویندنه وه و پاریزگاری لی بکهین، به تایبته که کړنووشی
خویندنه وه ی قورئان شه ی تان نا په حه ت و خه مبار ده کات و ده یه یتیته

گریان، ئەمەش لەبەر ئەوەی کە مەکرو فیلە کە ی ناتوانییت ئارەزووی نوێژ خوێن لەسەر یادو زیکری خوا لاواز بکات.

لە ئەبو هورەیرەو (خوای لێ پازی بیست) پیغه مبهەر (ﷺ) ده فەرمییت:

﴿إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السَّجْدَةَ فَسَجَدَ، أُعْزِلَ الشَّيْطَانُ يَبْكِي، يَقُولُ: يَا وَيْلِي، أَمَرَ ابْنُ آدَمَ بِالسَّجْدَةِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَأُمِرْتُ بِالسَّجْدَةِ فَأَبَيْتُ فَلِيَ النَّارُ﴾.

واته: کاتی که مروۆ قورئان ده خوینییت و ده گاته کړنووشی قورئان خویندن و کړنووش ده بات، شهیتان خه مگین و ناپه حهت ده بیست و ده لیت: وه یل بو من فه رمان به مروۆ کرا بو کړنووش بردن، کړنووشی بردو به ههشت بو ئەوه، فه رمانیش به من کرا بو کړنووش بردن، کړنووشم نه برد، که واته ناگر بو منه.

١٤) په ناگرتن به خوای گه وره له شهیتان:

بێ گومان شهیتان دوزمنی سه ره کی ئیمه ی موسلمانان وه ک خوای گه وره ده فەرمییت: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (فاطر: ٦).

واته: بێ گومان شهیتان نه یارتانه، ده سا ئیوهیش ئەو به دوزمن و نه یار بزنان و په فتاره کانی ئەو وه لا بنین، چونکه به پاستی شهیتان

گروپ و شوین که وتوانی خوێ بانگ دهکات بوئه وهی پیکه وه بینه یارو
هاوه لی ئاگری دۆزه خی مه لگیرساوی بلیسه دار.

له دژایه تیه کانیشی بو ئیمه ی موسلمان هه ستانیه تی به دروست
کردنی دوو دلی و گومان له دلی نوێژ خویندا له کاتی ئه نجام دانی نوێژدا،
به مه ش ملکه چی له دلی نوێژ خویندا نامینیت و نوێژ خوین له نوێژه که
داده بریت.

پێویسته ئاماژه به وه بدهین که دوو دلی و گومان و بیرکردنه وه
له نوێژدا پێگره، له هه موو نزیک بوونه وه یه ک و به ره و خوا چوونیک!
چونکه نوێژ خوین له ناخه وه هیه ئاگاداری ئه و نزاو پارانه وه و قورئان
خویندنه ی ناو نوێژه که ی نیه، له بهر ئه وه پێویسته له سه ر نوێژ خوین
که دامه زراو بیت و دان به خویدا بگریت و هه ول بدهات له کڕوکی
نوێژه که ی به ئاگا بیت ؟ چونکه به ئاگا بونی ئیمه له نوێژه کانه مان
ده بیت هه ی پوچه ل کردنه وه ی مه کروفیلله کانی شه یتان: ﴿..... إِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ۷۶).

واته: بێ گومان پیلان و فریو فیلی شه یتان له چاو ده سته لات و توانای
خوا ی که و ره دا لاوازی بیهیه.

له کاتی که دا به نده ده یه ویت به دلێکی پا که وه پوو بکاته خوا ی
که و ره، به لام شه یتان له چه ند لای تره وه به خه یال و بیرکردنه وه
له کیشه و گێرو گرفته دونیا ییه کان به نده که سه رقال ده کات، ئا له و

ساته دا شه يتان هه موو هه ولێکی نه زۆکاره ی خوێ ده خاته گه په تا
 بېته به ربه ستي نێوان په روه ردگارو به نده که ی! کاتيک به نده دهيه ويته
 به رهو لای سوژو ميهري په روه ردگاري بپوات، شه يتان لهو نيوه نده دا
 هه ول ده دات بېته ريگرو نايه ليت ئه و که سه به دیداری
 خوشه ويسته که ی بگات و، به به رده وامي هه ولي وه ستاندنی ئه وگه شته
 پوحيه ی موسلمان ده دات که دهيه ويته له نوێژه کهيدا به خزمه تي خوی
 گه ره بگات.

له بهر ئه وه هه نديک له پيشينانیش ده لين: گا ورو جوله که کان ده لين
 ئيمه دوو دل نين، پيشينانیش ده لين راست ده که ن، شه يتان چی
 له مالێکی ويران بگات.

بانمونه يه کی جوان لهو باره وه بهينينه وه:

سێ مالمه هه يه: مالمی پاشايه ک که شتي زۆر به نرخ و گرانبه هاو
 نايابی تيدا بېت، وه مالمی به نده يه ک شتي زۆر به نرخ و گرانبه هاو نايابی
 به نده که ی تيدا بېت، به لام وه ئه وه ی پادشاکه نه بېت، مالێکيش خالی
 بېت و هيجی تيدا نه بېت، پرسياره که لي ره دايه: ئه گه ر دزيک بېت بو
 دزی کردن له يه کيک لهو سێ ماله نه دا، ئايا دزه که پوو له کام ماليان
 ده کات بو دزی کردن!؟

به نده کاتيک ده وه ستيته بو نوێژ شه يتان ليی پاده کات، چونکه
 ده زانيته که ئه و به نده يه له گه و ره ترين شویندا وه ستاوه و زوړيش نزیکه

له خواوهو بو جی به جی کردنی داوایه کی خوا ی گه وره وه ستاوه له بهر
 ئه مه یه که شهیتان راده کات، چونکه له وه گه یشتوو ه که نوێژ خوینه که
 بریاری داوه زیاتر له درزی شهیتان بجه نگیت و به گوئی نه کات، له
 بهرئه وه بهردهوام شهیتان له سهنه گردایه تا به هر شیوازی که بووه نوێژ
 خوین له نوێژه که ی سارد بکاته وه وه ول بدات له نوێژ دووری بخاته وه،
 به هر شیوازی که بوی بلویت هه ول ددهات نوێژ به ساده و ساکاری بهینیتته
 پیش چاوی نوێژ خوینه که، به لام که بوی دهرکه وت نوێژ خوینه که له وانه
 نیه که بتوانیت فریوی بدات، ئیدی شهیتان دلگران ده بیست و هر
 له نزیکیه وه ده مینیتته وه وه ول ددهات دوو دلی بو دروست بکات و
 ناکوکی بخاته نیاوان نوێژ خوین و دلیه وه له نوێژه که یدا، له بهر ئه وه
 بهردهوام له هه ولدایه ئه و شتانه ی وه بیر بخاته وه که پیش نوێژه که ی
 له بیریدا نه بووه، به و شیوازه پیویستیه کی گرنگی بیر ده خاته وه و
 سه رئه نجام بی ئاگای ده کات له نوێژه که ی، به مه ش به نده که دلی له لای
 نوێژه که ی نامینیت و بی ئاگا ده بیست له خوا ی گه وره و به شیوه یه ک
 نوێژه که ی ئه نجام ددهات که دل و دهروونی ئاماده ی ئه و گفتوگو گرنگه
 نیه، که له گه ل خوادا ئه نجامی ددهات، به و شیوه یه له پوانگه ی وه رینی
 تاوانه وه، وه ک پیش ئه نجام دانی نوێژه که ده مینیتته وه ه یچ تاوانیکی
 لی ناوه ریت به ئه نجام دانی نوێژه که ! له بهر ئه وه نوێژه که ی ئه وه نده
 بهرێک و پێکی ئه نجام نه داوه هه تا ببیتته هۆی سپینه وه ی تاوانه کانی

پیشووی؟! چونکه ئه گهر نوێژ به پێک و پێکی و بهو شیوهیهی که خوای گه وره و پیغه مبه ر (ﷺ) داوامان لێ ده که ن ئه نجامی بدهین ئه و ده بیته مایه ی سرپینه وه ی تاوانه کانمان، جگه له تاوانه گه وره کان که ئه مان ته وه ی تایبه تی و یه کجارییان پتویسته .

بو پوه به پوه بوونه وه ی فیلی شه ی تان پیغه مبه ری نازدارمان (ﷺ) رێنماییان ده کات به کو مه لێک چاره سه ر له وانه : ئه بی عاص (خوای لێ رازی بیت) ده فه رمیت: وتم ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) شه ی تان دیته نێوان من و نوێژه که مه وه و خوێندنه وه که م لێ تێک ده دات...؟!

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: ﴿ذاك شیطان یقال له خنزرب، اذا أَحْسَسْتَهُ فْتَعَوْذْ بِاللّٰهِ مِنْهُ وَاتَّقِلْ عَلٰی یَسَارِكِ ثَلَاثًا﴾.

واته : ئه وه شه ی تانیکه ناوی (خه نزهب) ه کاتیک هه ستت پتیی کرد، په نا بگره به خوای گه وره لێی و سێ جار تف بکه به لای چه پدا، ئه بی عاص ده فه رمیت: وام کردو خوای گه وره له و شه ر و خراپه یه ی شه ی تان پرزگاری کردم.

هه روه ها پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له فیلیکی تری شه ی تان و چاره سه ره که شی ئاگا دارمان ده کاته وه و ده فه رمیت: ﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ یُصَلِّیْ جَاءَ الشَّیْطَانُ فلبس علیه﴾ یعنی خلط علیه صلاته وشککه فیها حتّی لایدری کم صلی، ﴿فإِذَا وَجَدَ ذَٰلِكَ أَحَدُکُمْ فَلْیَسْجُدْ سَجْدَتَیْنِ وَهُوَ جَالِسٌ﴾.

واته: کاتێک یه کێک له ئێوه نوێژ دهکات، شهیتان دیت و سهری لێ تێک ده دات و نازانیت چه ند پکاتی کردوه و گومانی بۆ دروست دهکات، ئه گه ریه کێک له ئێوه وای لێ هات با دووجار کړنوش ببات له کاتێکدا ئه گه ر دانیشتبیت.

هه مان کات پێغه مبه ری نازدارمان (ﷺ) له فیلێکی تری شهیتان ئاگادارمان دهکاته وه و ده فهرمیت: ﴿إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَوَجِدَ حَرَكَةً فِي دُبُرِهِ أَوْ لَمْ يَحِثْ، فَأَشْكَلْ عَلَيْهِ، فَلَا يَنْرَفْ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا﴾.

واته: ئه گه ر یه کێک له ئێوه له نوێژدا بوو، وه هه ستی به جوله یه ک کرد له کۆمیدا و گومانی لادروست بوو، که ئایا ده ست نوێژی شکاوه یان نا؟ یاخود له و باره وه سه ری لێ شیوا، ئه و با ده ست له نوێژه که ی هه لته گریت هه تا ده نگێ ده بیستیت یان بۆنێک دهکات.

پرسیار:

فیلێکی تری شهیتان ئه وه یه که (خه نزهب) پێی هه لده ستیت به رانبه ر به هه ندیک که سی چاکه کارو خێرخواز، به وه ی له ناو نوێژه که دا خه ریکیان دهکات به بیر کردنه وه له هه ندی کارو پوژی خه یری، بۆ نمونه سه رقال کردنیان به هه ندیک کاروباری وه ک بانگه وازو یارمه تی دانی مندالانی بێ باوک و دایک و خه لکی هه ژار و لێ قه و ماو.... هتد. به و شیوه یه نوێژ خوینه که ده خاته ناو ده ریای بیر کردنه وه و بێ ئاگاییه وه، به بێ ئه وه ی ئاگای لای به شه کانی جوله ی نوێژه که ی بمینیت، ئه گه ر

لێیان بپرسیت؟ بڕام ئه و بیرکردنه وانهش له ناو نوێژدا ناشهرعی و یاساغن! له وه لامدابهرگری له خوێ ده کهن و ده لێن: ئیمامی عومهر له ناو نوێژدا نه خشه ی داناوه و سوپاشی ئاماده کردوه.؟!

ئێینو تهیمیه (خوای لی پازی بیّت) زۆر به جوانی ئه م بابته پوون ده کاته وه و ده فهرمیت: ئه وه ی که له عومهری کوپی خه تتابه وه گیردراره ته وه و ده فهرمیت: من سوپایه کم ئاماده کردوه و له ناو نوێژیشدا بووم؟ له بهر ئه وه یه که ئیمامی عومهر پێشه واه ئه میری موسلمانان بووه، ئه رکێکی گه وره ی خوایی له سه ر شان بووه، که ئه میری جهنگ و جیهاد بووه، چونکه ئه م بیرکردنه وه یه له وانه یه بوێ که سێک گونجاو بیّت که نوێژی ترس (الصلاة الخوف) ئه نجام بدات له کاتی پووبه پوو بوونه وه ی دوژمندا، ههر بوێه ده گونجیّت به هوێ ترسناکی و ناره حه تی دوخه که وه له نوێژه که ی بی ئاگا بیّت.

(له وانه شه ئه و بیر کردنه وه یه ی ئیمام عومهر له ناو نوێژی سوننه تدا بوو بیّت)، گومانیشی تێدانیه که ئارامی دل و ده روون له کاتی جهنگ و پووبه پوو بوونه وه دا هه رگیز وه ک ئارامی و حاله تی ناشتی و هیمنی نیه، له بهر ئه وه ئه گه ر له کاتی جهنگدا هه سستی به که مه ترخه مییه کی که م کرد بیّت له نوێژه که یدا، ئه وه له بهر ژه وه ندی گشتی موسلمانان دا بووه، بی گومان ئه مه کاریگه ری نابیّت له سه ر ئیمان و گوێپایه لی مروّفی باوه ردار بوێ خوای گه وره، ههر له بهر ئه مه شه که نوێژی ترس به به راورد

له گه‌ل نوێژی کاتی ئاسایش و هه‌منایه‌تی ولاتدا گه‌لێک ئاسانکاری تیدا
 کراوه. وه‌ك خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمیّت ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ
 الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ (النساء: ١٠٣)، واته‌:
 کاتێک دلتیا ده‌بن و ترستان نامی‌نێت ئیتر به‌ئاسایی، وه‌كو جارێ
 نوێژه‌كانتان نه‌نجام ده‌ن، به‌پاستی نوێژ له‌سه‌ر باوه‌پداران فه‌رزێکه‌و
 کات و شیوه‌ی نه‌نجام دانه‌که‌ی له‌لای خوای گه‌وره‌ دیاری کراوه، نه‌گه‌ر
 حاله‌تێکی ئاسایی په‌یدا نه‌بوو نابێت لێی لابدری‌ت.

له‌م پوانگه‌یه‌وه‌ پێویسته‌ ئاگاداری نه‌وه‌ش بێن که‌ به‌نده‌کانی خوای
 گه‌وره‌ له‌چۆنیه‌تی نه‌نجام دانی نوێژدا جیاوازییان هه‌یه‌، ناکرێت
 ئێمه‌یه‌ك له‌م سه‌رده‌مه‌دا وه‌ها بیر بکه‌ینه‌وه‌ چونکه‌ ئێمه‌ له‌گه‌ل پله‌و
 پایه‌و ئیمان و به‌رپرسیاریه‌تی ئیمام عومه‌ردا زۆر جیاوازین، نه‌و
 عومه‌ره‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رمیّت: (عومه‌ر به‌هه‌ر
 کولانی‌که‌دا بپوات شه‌یتان ناوێرێت له‌ویوه‌ بپوات له‌ترسی ئیمامی عومه‌ر)،
 نه‌و عومه‌ره‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ نه‌وی کرده‌ هۆکاریکی به‌هێز کردنی ئایینی
 ئیسلام! باله‌وه‌ش دلتیا بێن که‌ نوێژی پێغه‌مبه‌ری خوايش (ﷺ)
 له‌کاتی ناشتی و هه‌منایدا پێک و پێک تر بووه‌ له‌نوێژی کاتی جه‌نگ و
 پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی دوژمن.

له‌به‌ر نه‌وه‌ براو خوشکانی موسلمانم، نه‌و گوفتارو په‌فتاره‌ی ئیمامی
 عومه‌ر نابێته‌ به‌لگه‌ بۆ نه‌وه‌ی ئێمه‌ش به‌و بیانووه‌وه‌ له‌نوێژه‌کانمان بێ

ئاگا بین، با ته نه نوێژ کردنمان بوۆ خوۆ پزگار کردن نه بیئت له نوێژه که، به لکو با نوێژ بوۆ نه وه نه نجام بدهین که به هویه وه پزگار بین له سزاو ئازاری به رزه خ و دۆزه خ.

چونکه وهك پیشتر ئاماژه مان پێدا، ئیمامی عومەر ئه میر بووه و به پرسیاریه تیکی گه و ره ی خوایی له سه ر شان بووه، بویه جاری وا هه بوو ده گریاو ده یوت له وه ده ترسم ئه گه ر به و شاخه وه گوێ درێژێك به ربیته وه خوای گه و ره له و دنیا لیپرسینه وه م له گه لدا بکات، چونکه له سه ر من پێویسته پێگا که ی بوۆ چاک بکه م.؟! به لێ ئیمامی عومەر هه موو میژوو له سه ری شاهیده که تا درهنگانیکی شه و به شه قامه کانی مه دینه دا ده گه را، هه تا له کیشهی خه لک ئاگادار بیئت و خزمه تی بیوه ژن و هه تیوو هه ژارانی ده کرد، ته نانته شه وانیش به کوڵی خووی خواردنی بردوووه بوۆ هه تیوان و هه ر خویشی ئاگری ده کرده وه و خواردنه که ی بوۆ ئاماده ده کردن و دوکه له کهش ده چوو به سه رو پرسی پیروژیدا...؟!

به لێ برایانی خووم باچاک بزانی شه ی تان کوومه له شتیکی بی بایه خ له ژبانی که سی نوێژ خویندا وه بیر نوێژ خوینه که ده خاته وه، که ئه سله ن پیش نوێژه که ئه م بابه تانه جیی بایه خی ئه م که سه نه بوون و ره نگه به خه یالیشیدا نه هاتبن، ئه مه ش نه خشه و فیلی شه ی تانه که بوۆ نوێژ خوینه که ی داده نیئت.

هه نديك له پيشينان ده گيرنه وه كه: پياويك سامانيكي خوي
له شويينيكا شار دبووه وه شويينه كه ي بزر كردبوو هه ستا دهستي كرد
به نوێژ كردن، پاش كه ميك شوييني سامانه كه ي بيركه وته وه ، پرسيا ري لي
كرا سه باره ت به چو نيه تي بيركه وته وه ي شوييني سامانه كه ي ؟ ئه ويش
له وه لام دا وتي: بوم دهركه وت شه يتان له نوێژدا واز ناهي نيت له و
كه سه ي نوێژ دهكات تائه وشته ي بير نه خاته وه كه پيشتر پيوه ي
سه رقال بووه ، ئه مه ش له به ر دلسوزي شه يتان نيه بو ئه و كه سه ، به لكو
بو ئه وه ي كه م ترين نوێژ بكات و كه م ترين پاداشتي بو هه بيت.

١٥) راما ن و وردبوونه وه له شيوازي نوێژكردني پيشينان:

ئه مه ش ملکه چي زياتر دهكات و يارمه تي ده ري نوێژ خوي نه
كه پييانه وه په يوه ست ببیت و به شوين پچكه و پييازي پيشينه
چا كه كانماندا هه نگاو هه ل بگريت ؟ چونكه پيشينان له گه ل چوونه ناو
نوێژ ده ست به جي رهنگ و پوخساريان له ترسي په روه ردگار گوپاني
به سه ردا ده هات ؟ ئه مه ش له بهر ئه وه بوو كه ئه وان به ته واوه تي
ده ركيان به و راستيه كردبوو كه نوێژ بري تيه له گفتوو گو كردن له گه ل زاتي
پيروزي (الله) دا، هه ر له بهر ئه مه بوو كاتي ك ده چوونه ناو نوێژ دل و
هوشيان تيك ده چو و به ترس و شه رمه وه به رانبه ر په روه ردگاريان
ده وه ستان.

موجاهید (خوای لی پازی بیئت) دهفه رمیئت: ئه گهر که سیك هه ستابایه به ئه نجام دانی نوێژێك، له خوا ده ترسا که چاو له یهك شت بپرێت له نوێژه کهیدا، یان ئاو پر بداته وه یاخود به رد هه لێگریته وه "ئه و کاته مزگهوت له جیاتی فهرش و پایه خ به رد و چهوی تێدا بووه" یان گالته به شتیك بکات یان خوێ خه ریک بکات به شتیکه وه، یان له گه ل خویدا سه بارهت به کارووباری دونیایی بدوێت، که ئه مانه هه موو ده بنه هوێ له بیر چوونه وه ی نوێژه که.

جاریکیان موسلیمه ی کوپی به ششار (خوای لی پازی بیئت) له مزگه وتدا نوێژی ده کرد، به شیکی مزگه وته که پووخا، هه موو نوێژ خوینه کان مزگه وته که یان به جی هیشت، به لام ئه و له نوێژدا بوو ههستی به پووخانی مزگه وته که نه کردبوو و له نوێژه که ی به رده وام بوو، ئه و هاوه له به ریزه ئه وهنده به خشوعه وه نوێژه که ی ئه نجام داوه و سه ره نجام ناگای له وه نه بووه که مزگه وته که پووخاوه و نه یزانیوه له ده وروپشتیدا چی ده گوزه ریئت !!

به لێ پێشینان به و شیوازه نوێژیان ئه نجام ده دا، له بهر ئه وه گرنگترین ده سکه وت به لای ئه وانه وه چاک ئه نجام دانی نوێژه که یان بوو، هه ندیک له نوێژدا ده چه مانه وه و لوول ده بوون و په نگیان ده گوێا له به رده م خوای که و ده دا، وه هه ندیکی تریان له گه ل ده ست نوێژگرتندا په نگیان ده گوێا له ترسی خوای که و ده، ئه گهر به یه کێکیان بو تریه

بوچی پهنگت تێك دهچیت له گهڵ دهست نوێژگرتندا؟ له وهلامدا دهیوت: له بهر ئهوه دهزانم ئیستا له بهردهم کیدا پاده وهستم.؟!

ئهوه پیشهوا عهلی کوپی ئه بو تالیبه (خوای لی پازی بیّت)، کاتیک خوئی ئاماده دهکرد بو نوێژ، شیوه و پووختاری دهگوپاو له رزی لی دههات! که پێیان دهوت ئهوه چیه؟ ده یفه رموو سویند به خوا ئیستا کاتی ئه نجام دانی ئه مانه تیکه که خوای گهوره دای به سه ر ئاسمانه کان و زهوی و شاخه کاند و هریان نه گرت و خه ریک بوو هه پروون هه پروون ده بوون و ئیمه ی مروّ به و لاوازییه مانه وه وهرمان گرت.!

سه عیدی ته نوخی (خوای لی پازی بیّت) کاتیک دهچوه ناو نوێژه وه به بهردهوامی حاالی هه ر گریان بوو، به فرمی سکه کانی ریشی ته پ ده بوو، ئایا کی له ئیمه تانیستا به و پوخته ته وه نوێژی کردوه؟ ئه مه پرسیاریکه و با هه موومان لای خو مانه وه وه لامی بدهینه وه.

به عامری کوپی عه بدولقه یسیان وت: ئایا له نوێژدا له گهڵ نه فسی خۆت ده دویت؟ ئه ویش له وه لام دا وتی: ئایا شتیک هه یه له لام له نوێژ خوشه ویست تر بیّت؟

وتیان: ئیمه له نوێژه کانماندا له گهڵ خو مان ده دوین، فه رموی: باسی به هه شت و دوژه و قیامهت... هتد، ده که ن وتیان: نه خیر، سه باره ت به کهس و کارو سه ره وه ت و سامانمان ده دوین، ئه ویش فه رموی: هه تا کوزیا تر پیر بيم نوێژ له لام خوشه ویست تر ده بیّت!

سه عدى كوپى موعاز (خوای لى پازى بیّت) دهفه رمیّت: سى
 تاییه تمه ندى هه ن له مندا له حاله ته کانی تر دا به دى ده کرین: نه گهر
 له نوێژدا بهم بیجگه له وهى كه تیا یدام هه چ له گه ل خوڤدا نالیم، نه گهر گویم
 له فه رموده یه كى پێغه مبه ر (ﷺ) بیّت گومان له دلمدا نیه كه نه وه
 پاسته، نه گهر له گه ل جه نازه یه كدا بهم هه چ له گه ل خوڤدا نالیم بیجگه
 له وهى ده یلیم و پێی ده وتریّت.

حاته م (خوای لى پازى بیّت) دهفه رمیّت: هه لده ستم به ئه ركى خوڤ
 بو نوێژ كردن، به ترسه وه ده پوڤم به نیه ته وه ده ست پێده كه م،
 به گه وه یی نواندن ته كبرى نوێژ دا به ستن ده كه م، به ته رتیل و
 بیر كردنه وه وه قورئان ده خوینم، به ترسه وه ده چه میمه وه، به
 ملکه چیه وه كړنوش ده به م، بو شایه تی دان له نوێژدا به ته واوى
 داده نیشم، به نیه ته وه سه لام ده ده مه وه، وه به دلسوزیه وه بو خوای
 به رزو بالا نوێژه كه ته واو ده كه م و، به ترسه وه ده گه پیمه وه وه له وه
 ده ترسم نوێژه كه م له لایه ن خواوه وه رنه گیراییّت، وه من پارێزگارى له
 نوێژه كانم ده كه م هه تا مردن.

هه روه هاته بویه كرى سه بغى (خوای لى پازى بیّت) دهفه رمیّت:
 هه ستم كرد كه دوو ئیمامى نوێژ هه ن باشتري ن ئیمامیكن كه گویم لى
 گرتبن نه وانیش (نه بو حاته مى پازى و موحه مه دى كوپى ناسر) بوون،
 ئیبن ناسر باشتري نوێژى ده كرد كه سم نه دیوه وهك نه نوێژ بكات،

جارێکیان زهرده والەیهك "میروویهك" دای به تهوێڵیهوه خوێنی لهدهم و چاوی هێنا بههیچ جوړێك نه جولایهوه.

محمدی کوپی یه عقوبی ئه خرهم (خوای لی پازی بیئت) دهفه رمیئت: کهسم نه دیوه له محمدی کوپی ناسر باشتر نوێژ بکات، له کاتیکیدا نوێژی دهکرد میشیك به گوێیهوه نیشتبوووه دهري نهکرد، وه ئیعه سهرمان له خشوع و پێك و پێکی نوێژه که ی سوپردهما، چه ناگهی له سهر سنگی دادهنا وه کو دارێکی وشك دهو هستا له خزمهتی پهروهردگارا دا به شه رمه وه نوێژی دهکرد .

موجاهید (خوای لی پازی بیئت) شیوازی نوێژ کردنی ئیبن زوبیر دهگیرێتهوه و دهفه رمیئت: هیچ کهسیکم نه دیتوووه له عهبدولای کوپی زوبیر چاکتر نوێژی ئه نجام دابێت !

له کاتی کړنووش بردندا وهك دارێکی وشك هه موو جهسته ی له جووله دهکهوت، له وهش سهیرتر ئه وهیه هه ندیک جار ئه وهنده به بی جووله له کړنووشدا ده مایه وه بالنده له سهر پشتی ده نیشتنه وه وا هه ستیان دهکرد ئه وه دارێکه نهك مرؤف، هێنده به ملکه چیه وه نوێژه کانی ئه نجام ده دا. ؟!

شه یخی ئیسلام ئیبنو تهیمیه (خوای لی پازی بیئت) کاتیك دهستی دهکرد به نوێژ هه موو جهسته ی دههاته له رزه، هه تا له لای چهپ و راسته وه نوێژ خوێنه کانی دهو رو پشتی لیی بیزار ده بوون. ؟!

دهی با هه ریه ک له لای خو مانه وه به راوردی نوێژکردنی ئهم پیاوه
بکه یین له گه ل شیوازی نوێژکردنی ئهم سهرده مه ی خو ماندا !

یه کێک سه یری کاتژمێر ده کات، ئه وی دی خه ریکی خو جوان کردن
و قژ دا هینانه، هه ندیکێ تر خه ریکی کپین و فروشتنن له ناو
نوێژه کانیاندا، یه کێکی دی خه ریکی ئه ژمارى سه روته و
سامانه که یه تی، ئه وی تر بو زو خرف و جوانی فه رش و دیوارو سه قفی
مزگه وته که ده پوانیته، براهه کی تریش هه ول ده دات به چاو لار کردنه وه
بو ی ده ریکه ویت ئه وه ی ته نیشتی کێیه نوێژ ده کات!! ؟ بێ گومان ئهم
هه موو بیرکردنه وه و خه یالانانه له نوێژه کانی هه ندیکماندا بوونیان
هه یه، له پاستیدا شه یتان له م بواره دا ئه وه نده چاک ئه سپی خو ی
تاوداوه، هه ندیکمان که ده چینه ناو نوێژ و اراها تووین چی کێشه و
گیرووگرفت و نه گبه تی و قور به سه ری دونیا یه هه مووی له ناو نوێژدا
ده خه یه پوو، وه ک ئه وه ی جگه له م ده خوله که ی کاتی ئه نجام دانى
نوێژه که کاتی ترممان به ده سته وه نه بیته بو بیرکردنه وه له چاره سه ری
گرفته کان، ئه مه ش و ده کات که ده روونی مرو ئه دو چاری شوک و
نا په حه تی بیته و ناگای له لای نوێژو به ندایه تیه که ی نه مینیت.

پیشتر ئاماژه مان به وه دا که نوێژ واته گفتوگو کردن له گه ل دروست
که ری ئاسمانه کان و زه ویدا، ئایا ئه گه ر له به رده م سه روکیکی دونیادا
پامان بگرن ده توانین ئه وه له سووکه وتانه بکه یین!! ؟ بێگومان نه خیر.

(۱۶) زانینی چیژو سودی ملکه چی له نوێژدا:

له م بارهوه پێغه مبهری ئازیزمان (ﷺ) دهفه رمویت: ﴿ما من امرئ مسلم تحضره صلاة مكتوبة فيحسن وضوءها وخشوعها وركوعها، إلا كانت كفارة لما قبلها من الذنوب ما لم تؤت كبيرة، وذلك الدهر كله﴾.

واته: هه ر موسلمانێك به ئاماده بیه کی ته واوه بو نوێژیکی فه رز خو ی ئاماده کرد، پاشان ده ست نوێژی به جوانی شو ر دو چه مینه وه و کرپنووشی ته واو بو و ملکه چی نواند له نوێژه که یدا، ئه وا خوا ی گه و ره ئه و نوێژه ده کاته که فاره تی تا وانه کانی، مادام تا وانی گه و ره ی نه بی ت ئه وه ش بو هه موو سا له که یه به به رده وامی.؟!

بیرمان نه چیت پاداشتی نوێژیش په یوه سته به ئاستی ملکه چی نواندن بو خوا ی گه و ره له نوێژه که دا وه ک پێغه مبهری سه روه رمان (ﷺ) دهفه رمویت:

﴿إنَّ العبد لیصلي الصلّاة ما یکتب له منها إلا عشرها، تسعها، ثمنها، سبعها، سدسها، خمسها، ربعها، ثلثها، نصفها﴾..

واته: به راستی به نده نوێژی له نوێژان ده کات جا ری واهه یه هی چی بو ئانوسریت له خیری نوێژه که ی ئیلا ده یه کی بو ده نووسریت، یان نو یه ک، هه شت یه ک، حه و ت یه ک، شه ش یه ک، پینج یه ک، چواریه ک، سی یه ک، هی واهه یه نیوه ی نوێژه که ی به چاکه بو ده نووسریت.

دهگاته ئه و ئاسته ی که چه ز ناکات له نوێژه که ی دابپریت! چونکه نوێژه که بوو ته مایه ی پووناکی دل و دهروونی و بهردهوام شادی پی ده به خشیته، بهم شیوازه ملکه چی نواندن له نوێژدا هم یارمهتی ده ره بو مان تا به سه ر کیشه و گیرو گرفته کانی دونیا ماندا سه رکه وین، هه مان کات ئارامیش به ژیا نی پوژانه مان ده دات، له وه ش خوشتر ئه وه یه که له پوژی دوا یی دا پوو سووری بهردهم باره گای خوامان ده کات، ئه گه ر که سیك له وانه ی بهم شیوازه له نوێژ گه یشتوو به دوینیت، هه ست ده که یت بابای نوێژ خوین له گه ل سه لام دانه وه و خوا حافیزی کردن له نوێژه که وا گومان ده بات که له زیندان دایه و دلی ئاسوده نابیت تاکاتی ئه نجام دانی نوێژکی فه رزی تر دیت؟ چونکه ئه م که سانه له واتاو ناوه پوک و تام و چێژی نوێژ گه یشتوون و به ئه نجام دانیشی ئارامی بو ده روونیان ده گه پێته وه.

به لام به داخه وه نوێژکردنی هه ندیکمان پێچه وانه یه و زیاتر له وه رزش و خوویه که ده چیت، هه ر بویه نوێژه که خۆزگه ده خوازیت که زوو پزگاری ببیت له و جوړه که سانه ی که بهم شیوازه نوێژ ده که ن و له کوڵی خویانی ده که نه وه، چونکه ئه و که سانه هه یچ شتیك له باره ی مانا و ناوه پوکی نوێژ نازانن.

له بهر ئه وه تامه زرویا نی نوێژ ده لێن: ئیمه نوێژ ده که ین تا له ناو نوێژه که دا به و یینه وه و ئاسوده ببن.

ههروهك سهرداری مروّفايه تيش (ﷺ) دهفه رمیّت: ﴿يا بلال أرحنا
 بالصلاة﴾ واته: ئه‌ی بیلال به‌نوێژ بمان هه‌وینه‌ره‌وه و ئاسووده‌مان
 بکه.

یان ده‌یفه‌رموو: ﴿وَجُعِلَتْ قَرَّةٌ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ﴾.

واته: پووناکی چاوانم له‌نوێژدايه.

ئه‌گه‌ر كه‌سێك پووناکی چاوی له‌ نوێژدا بیّت، ئیدی چۆن به‌
 دووركه‌وتنه‌وه‌ی له‌ نوێژ چاوه‌کانی ئارام ده‌گرن...؟!

(۱۷) هه‌ولدان بو‌نزاکردن له‌نوێژدا به‌تاییه‌ت له‌گه‌رنووش بردندا:

گومانی تیدا نیه که خو‌ به‌لاوازو که‌م سه‌یرکردن له‌ به‌رده‌م خواداو
 گه‌پاندنه‌وه‌ی نزاو داواکارییه‌کانمان بو‌ به‌رده‌م باره‌گای ئه‌و، زیاتره‌مانی
 مروّفی موسلمان ده‌دات که په‌یوه‌ست ببیّت به‌ خوای خو‌یه‌وه‌و، زیاتر
 ملکه‌چی و هه‌ژاری خو‌ی بنوینیت له‌ به‌رده‌م په‌روه‌ردگادا، خوای
 گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیّت: ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ
 الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾.

واته: به‌ لاره‌ ملی و ترسه‌وه‌و به‌نه‌یانی و له‌سه‌رخو، هه‌میشه
 به‌گه‌وره‌یی یادی خوای په‌روه‌ردگارت بکه، هه‌موو به‌ره‌ به‌یان و ده‌ماو
 ده‌می ئیوارانیك هه‌رگیز له‌ بی‌ ناگایان مه‌به، واته له‌وانه مه‌به که په‌ند
 وه‌رناگرن له‌نزاکردندا.

ئەبوو موسای ئەشعەری (خوای ئی پازی بێت) دەفەر میت: لە
سەفەرێکدا هەندێک لە خەڵکەکان لە نزا کردندا دەنگیان بەرز دەکردەو،
پێغه مبه ریش (ﷺ) گوتی ئی بوو خەڵکەکان بە دەنگی بەرز دوعا دەکەن
فەرمووی: بە هیواش و لە سەر خو دوعا بکەن، چونکە ئێو هەڵکە سێکی
کە پوو دوور داوا ناکەن، بێ گومان پەروەردگاری ئێو نزیك و بێ سەر.
هەر و هە پێغه مبه ری خوایش (ﷺ) سەبارەت بە دوعا دەفەر میت:
﴿الدعاء مخ العبادۃ﴾. واتە: نزاو پارانەو هە کرۆکی عیبادەتە. هەر و هە
دەفەر میت: ﴿من لم یسأل الله یغضب علیه﴾ واتە: هەر کە سێک داوا
لە خوا نە کات خوای گەورە لێی تو پەر دەبێت. هەر و هە هەڵه فەر موودە یەکی
تردا دەفەر موویت: ﴿الدعاء أكبر العبادۃ﴾.

واتە: نزاو پارانەو هە گەورە ترین بە ندایە تی و پەرستشە؟

چونکە نزاو پارانەو هە داوا کردن سە لمێنە ری ئەو پاستیەن کە تو
دە لێیت خوا یە گیان جگە لە تو داوای هیچ شتێک لە کەس ناکەم و تەنھا
موحتاجم بە هاوکاری و یارمە تی دانسی تو، بیرمان نە چیت ئێمە ی
موسلمان پوژانە زیاد لە حە قەدە جار بە لێن بە خوا دە دەین و دە لێین:
﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ لێرە دا پێویستە پای بگە یە نین یە کێک لە
مەر جە کان ئەو یە کە پێویستە مرو فێی باو هە ردار بە داوا کاری یە کانی
بیسە لمێنیت کە ئەو بە ندە ی خوا یە و پێویستی بە هاوکاری خوای
پەر وە ر دگەرە.

جاریکیان پیاویک له ته نیشته عه بدوللای کورپی موباره که وه (خوای
 لی رازی بیته) نوێژی ده کرد، پاش سه لام دانه وه، ویستی بجیته دهره وه،
 عه بدوللای کورپی موباره کیش دهستی گرت و پێی فهرموو: دانیشه و
 دوعا بکه، مه گهر موحتاجی یارمه تی خوای که و ره نیت؟! وه
 له پیغه مبه ره وه (ﷺ) گێڤدراوه ته وه که له چه ند جیگه یه کی نوێژدا نزای
 کردووه وه که له کاتی کړنووش بردن و نیوان دوو کړنووشه که وه له کوتایی
 (ته حیات) و.... هتد، به لام نزیك ترین و وه رگیاروترین دوعا که ماوه ی
 نیوان خواو به نده کانی نزیك ده کاته وه کاتی کړنووش بردنه، ده ی
 که واته زۆر نزای تیدا بکه ن، وه که نه بو هوره ی ره له پیغه مبه ره وه (ﷺ)
 بو مان ده گێڤیته وه که

فه رموویه تی: ﴿أقرب ما یكون العبد من ربه وهو ساجد، فاکثروا
 الدعاء﴾.

واته: نزیكترین کاتی به نده له په روه ردگار ییه وه، کاتی کړنووش
 بردنیه تی، که واته له کاتی کړنووش بردندا زۆر له خوا بپارێنه وه.
 مه ندیک له و نزایانه ش که پیغه مبه ر (ﷺ) له کړنووشدا خویندوویه تی
 وه که:

* ﴿اللهم اغفر لي ذنبي كله دقّه وجلّه وأوّلّه وآخره وعلانيته وسره﴾.
 واته: خوايه له گونا هه کانم خوش ببه به بجووک و گه و ره ی، سه ره تا و
 کوتایی ئاشکرا و په نهانی.

* ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ﴾. واته: خوايه له گوناوه کانی خوش ببه له ئاشکراو په نهانی.

پێغه مبه رمان (ﷺ) ئامۆژگاریمان ده کات که پاش (ته حیات) وپیش سه لام دانه وهی نوێژ په نابگرین به خواي گه وره له چوار شت: ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ﴾.

واته: خوايه په نات پئی ده گرم له سزای گوپو سزای دۆزه خ و ئاشوبه ی ژیان و مردن و ئاشوبه ی چاو سراوه ی (حه ق داپوشهر)، واته ده ججال.

وه هه روه ها ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾.

واته: خوايه من سته مم له نه فسی خوّم کردوه، سته میکی زۆر، که س نیه له گوناوه تاوان خوش بیّت، جگه له زاتی تو، سا خوايه لیم خوش ببه به لی خوش بوونی خوّت په حمم پئی بکه به راستی خوّت لیبۆرده و به خشنده ییت.

به م نزاو پارانه وانه و چه ندین نزای تر که له فهرموده کاندایهاتوون، ده توانین چاره سه ری ئه و بی ده نگیه ی نوێژ خوینان بکه یین که له دواي ئیمامه وه دوچاری ده بن پاش ئه وه ی له (ته حیات) ئه بنه وه، چونکه

هه نديکيان نازانن چ دوعاو نزا به ک بخوين، له بهر ئه وه پيروژترين کاتيک به بێ ئه م نزا به نرخانه ده به نه سه ر.

١٨) گرنگی دان به ویردی دواى نوێژهکان:

چونکه ویردی دواى نوێژهکان کاریگه رى زۆرى هه یه له سه ر هه شته وه ی شوینه وارى ملکه چى له دلداو هانده ریشه بو زیاتر له گه ل خوادا ژيان له دواى نوێژه کانیشت.

له بهر ئه وه هه رکه سه تیک پارێزه رى نوێژه کانی بیته و به جوانترین شیوه ئه نجامیان بدات و، پاشانیشت به زیکرو ویرده کان بیان پازینیته وه، ئه وه کاریگه ریه کى زۆتر له سه ر نوێژ خوینه که دروست ده که ن و وای لێ ده که ن دواى نوێژه که ش دلّه نوورانیه که ی له گه ل خوادا بیته، کاتيک نوێژ خوین له نوێژه که ی ده بیته وه و سه لام ده داته وه، به سه ی جار وتنى (استغفر الله) ده ست پێ ده کات، وه ک چۆن بلیى نوێژ خوین پاسته وخۆ دواى سه لام دانه وه داواى لیخو شبوون له خواى گه وره ده کات ئه گه ر له نوێژه که یدا که موو کورتیه ک هه بوو بیته.

دووهم: لابر دنی ئه و ریگرو به ربه ستانه ی که و ده که ن ملکه چی و
داسۆزی که م بیته وه:

(١٩) دوور که و تنه وه ئه و که رهسته و جیگیانه ی که له نوێژ بی ئاگات
ده که ن:

عن أنس (رضي الله عنه) قال: كان قرام لعائشة سترت به جانب بيتها، فقال لها النبي (ﷺ) ﴿أميطي عني فإنه لا تزال تصاويره تعرض لي في صلاتي﴾.

واته: ئه نه س (خوای لی پازی بیت) ده فه رمیّت: عائشه به ربه سستیکی پهن گاو پهنگی دانا بوو ئه وه ی بیکاته ستر (به ربه ست) ی ماله که، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: دووری بخه ره وه لیم، چونکه به رده وام له نوێژه که مدا سهیری ده که م و خه یالم ده پروات.

هر له م پوو انکه یه وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمانمان پی ده کات که ئه و شوینه ی نوێژی تیدا ده که ن، باشتیکی سه رنج پاکیشی تیدا نه بیت که خه یالمان لای نوێژه که نه هیلّیت.

له بهر ئه وه پێویسته ئیمه ش له م سه رده مه دا خو مان بپاریزین له نوێژکردن له و شوینانه دا که جیگای هاتوو چو ی خه لک و شوینی قه ره بالخن، وه پێویسته له نزیک دهنگی بیزار که رو شوینی گفتوگوو مه جلیسی گالته و که پ و، هه موو ئه و که ره ستانه ی که چاو مه شغول ده که ن نوێژ نه که ن.

ههروهها دوورکه و تنه وه لهو جیگایانهی که زۆر گهرمن یان ساردن،
 نه گهر بوهمان گونجا باشته لهو شوینانه دا نوێژ نه کهین؟ چونکه
 نه وهنده ئاگامان لای (گهرم، سارد) ی ئاوو ههواکهیه، سه ره نه جهم بێ
 ئاگامان ده کات له نوێژه که مان و نه مه ش ملکه چی ناهێلێت.

لهو پوانگه وه پیغه مبه ری ئازیز (ﷺ) فه رمانمان پی ده کات و
 ده فه رمیت: ﴿إِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فِیْعِ جَهَنَّمَ، فَإِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا عَنِ
 الصَّلَاةِ﴾.

واته: به هیزی تینی گهرما له هالاوی دۆزه خه، جا نه گهر گهرما به تین
 بوو نوێژه کان به نه کاتی فینکی. ئه بو زهر (خوای لی پازی
 بیت) ده فه رمیت: کاتیک نوێژمان ده کرد سیبه ری گردو لکه کانمان
 ده بینێ.

هه ره له و باره یه وه ئیمامی ئیبنو لقه یم (خوای لی پازی بیت)
 ده فه رمیت: نوێژ کردن له گهرمای زۆردا پێگهر له به ملکه چی نه جهم
 دانی نوێژه که، بویه نوێژ خوین نوێژه که به ناره حه تی و شله ژاوی
 نه جهم ده دات به هوێ کاریگهری زۆری گهرما که له سه ری.

له بهر نه وه واباشتره که مێک نوێژه که دوا به یته هه تا که رمیه که
 که م ده بیته وه، ئه و کات نوێژ خوین به ئارامی و ئاماده یی دله وه
 نوێژه که ی ده کات.

(۲۰) نوێژ به پۆشاکیکه وه نه کریت که نه خش و نوسراو و وینهی
پیوه بیئت و رهنگاو رهنگ بیئت:

﴿عن عائشة {رضي الله عنها} قالت: قام رسول الله (ﷺ) يصلي في
خميصه ذات اعلام، فنظر الى علمها، فلما قضى صلاته قال: اذهبوا
بهذه الخميصة إلى أبي جهم بن حذيفة وأتوني بأنجلانية، فأنها
ألهتني عن صلاتي﴾

واته: عائیشهی دایکی باوه پداران (خوای لی پازی بیئت) ده فه رمیئت:
پیغه مبه ری نازدار (ﷺ) هه سستا دهستی کرد به نوێژ له بهرگیکی
چوارگۆشه ی خهت خهتدا، له نوێژه کهیدا سهیری خهته کانی ده کرد،
کاتیک له نوێژه که ی بوویه وه، فه رمووی: ئەم بهرگه ببه بو ئه بووجه همی
کوپی حوزه یفه و بهرگیکی ئه ستووری سادهم بو بینن چونکه
له نوێژه که مدا خه یالی بردم .

ههروه ها پیویسته به پۆشاکیکه وه نوێژنه که ی که وینه ی پیوه بیئت،
به تاییهت وینه ی که سایه تی و هونه رمه ندو یاریزان و وینه ی ئاژه لان،
به داخه وه ئەم دیارده یه ئه مپۆ زۆر بهرچاو ده که ویت به تاییهت له لای
هه ندیک لای دله گهرم ، که زۆر جار به کراسیکه وه نوێژ ده که ن وینه ی
یاریزان یان وینه ی کو مه له که سایه تییه کی دراما و هونه رو فیلمه کانی
پیوه یه، ئەمه ش ده گه پیتته وه بو پاده ی بی ئاگی ی له فه رموده کانی
پیغه مبه ر (ﷺ) یان خو لی بی خه به ر کردنیان.

(۲۱) نوێژنه کردن به ئاماده بوونی خواردن:

له م باره وه پێغه مبه‌ری ئازیزمان (ﷺ) ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ الطَّعَامِ﴾.

واته: له کاتی‌که‌دا خواردن دانرابوو، جاری نوێژ مه‌که‌ن.

چونکه کاتی‌که‌ خواردنه‌که ئاماده کرابوو، ئه‌گه‌ر پێش نان خواردن نوێژی کرد، ئه‌وا له‌ نوێژه‌که‌یدا زیاتر خه‌یال و بیرى لای خواردنه‌که‌یه‌و هیچ ئاماده‌یه‌یه‌کی ده‌روونی و جه‌سته‌یی نیه له‌ نوێژه‌که‌یدا.

له‌ ئه‌نه‌سه‌وه (خوای لی‌ پازی بی‌ت) پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ﴿إِذَا قَرَّبَ الْعِشَاءَ وَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَابْدِءُوا بِهِ قَبْلَ أَنْ تَصَلُّوا صَلَاةَ الْمَغْرِبِ، وَلَا تَعْجَلُوا عَنْ عَشَائِكُمْ﴾. واته: ئه‌گه‌ر خواردن ئاماده کراو کاتی نوێژ هات، پێش ئه‌وه‌ی نوێژی شی‌وان بکه‌ن خواردنه‌که‌تان بخۆن و هیچ په‌له‌ش مه‌که‌ن له‌ خواردندا؟

مه‌روه‌ها له‌ پێوایه‌تی‌کی تر‌دا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿إِذَا وَضَعَ عِشَاءَ أَحَدِكُمْ وَأَقِیْمَتِ الصَّلَاةُ فَابْدِءُوا بِالْعِشَاءِ وَلَا یَجْعَلَنَّ حَتَّى یَفْرَغَ مِنْهُ﴾.

واته: ئه‌گه‌ر یه‌کی‌که‌تان شی‌وی ئێ‌واره‌ی بو‌ دانراو کاتی نوێژی‌ش هاته‌ پێشه‌وه، با ده‌ست به‌ خواردنی شی‌وه‌که‌ بکات و په‌له‌ش نه‌کات له‌ خواردندا هه‌تا ته‌واو ده‌بی‌ت، ئینجا نوێژه‌که‌ی ئه‌نجام بدات.!

(۲۲) نوێژ نه کردن له کاتی تهنگه تاو بووندا :

گومانی تیدا نیه یه کیکی تر له و هۆیا نهی که ملکه چی له نوێژدا ناهێلن تهنگه تاو بوونی نوێژ خوینه به (میز، پیسای) چونکه تهنگه تاو بوون هۆکاریکی تره بۆ بێ ئاگابوون له نوێژه که و به هۆیه وه خه یالی نوێژ خوین ده پوات.

ههروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) پێگه رشی کردوه له وهی که سێک تهنگه تاو بێت و نوێژ بکات. له بهر ئه وه له سه ر نوێژ خوین پێویسته بچیت پێویسته که ی جی به جی بکات و پاشان به ده ست نوێژکی نوی و دوور له تهنگه تاوی و به ده روونی ئاسوده وه نوێژه که ی بکات، ته نانه ت نه گه ر چوون بۆ سه ر ئاوه که ی ببێته هوی له ده ست چوونی نوێژی کو مه لیش.

وه ک پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت: ﴿لاصلاة بحضرة الطعام ولا هو يدافعه الاخبثان﴾.

واته: نوێژ نا کریت به ئاماده بوونی خواردن یان تهنگه تاو بوون به میزو پیسای .

پێویسته ئاماژه به وه بدهین که نوێژ کردن به م حاله ته وه ملکه چی ناو نوێژ ده مرینیت! چونکه نوێژ خوین ئه وه نده سه رقاله به تهنگه تاویه که یه وه، تا سه ره نجام ئاگای له نوێژه که ی نامینیت.

(۲۳) نوێژنه کردن له کاتی خه وهاتندا (خه وه نوچه که ، وه نه وز) :

له نه نه سه وه (خوای لی پازی بیّت) پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
 فه رموویه تی : ﴿ اِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَنْمِ حَتَّى يَعْلَمَ مَا يَقُولُ ﴾ .

واته : نه گهر یه کیکتان له نوێژدا خه وه نوچه که بر دییه وه با پاکشیت و
 که میك بنویت پاشان نوێژ بکات ، بابزانیت له نوێژه که یدا چی ده لیت .

که وابوو پیویسته له وه ها حاله تی کدا بابای نوێژ خوین که میك بخه ویت
 تا پشوو یه ک ده دات ئینجا هه ستیت نوێژه که ی بکات ، بو ئه وه ی
 له ناخه وه ناگای له نوێژه که ی بیّت و بزانیّت که چی ده لیت .

له عائیشه وه پیغه مبه ری ئازیزمان (ﷺ) فه رموویه تی : ﴿ اِذَا نَعَسَ
 أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ فَإِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا صَلَّى وَهُوَ
 نَاعَسٌ ، لَعَلَّهُ يَذْهَبُ يَسْتَغْفِرُ فَيَسْبُ نَفْسَهُ ﴾ .

واته : نه گهر یه کیکتان له نوێژدا خه وه نوچه که بر دییه وه ، با پاکشیت
 هه تا خه وه که ی ده پوات ، چونکه نه گهر به خه والویی نوێژ بکات له وانیه
 له جیاتی نه وه ی داوای لی خوشبوون بکات قسه به خو ی بلیت .

ئه م فه رمووده یه زیاتر مه به ستی شه و نوێژه ، چونکه له شه ودا کاتیک
 هه یه دوعای تیدا گیرایه ، نه گهر یه کیك نوێژ بکات و خه وه نوچه که
 بیباته وه ، نازانیّت قسه به خو ی ده لیت یان داوای لی خوشبوون ده کات ،
 خو ئه گهر قسه ش به خو ی بلیت دور نیه گیراییت ، له بهر نه وه ی که کاتی
 گیرابوونی دوعایه ، خوای گهره دیته ئاسمانی دونیا و ده فه رمیت : کـی

داوای لێ خوش بوون دهکات با لێی خوش بم، کێ داوا دهکات با وهلامی بدهمه وه...

(۲۴) نوێژ نه کردن له ته نیشته که سی خه وتوو یان قسه کهر:

چونکه پیغه مبه ری نازیز (ﷺ) پێگريمان لێ دهکات و له م باره وه ده فهرمیت: ﴿لاتصلوا خلف النائم ولا المتحدث﴾.

واته: نوێژ له ته نیشته که سی خه وتوو و که سی قسه که ردا مه که ن . چونکه قسه کهر به قسه کردن له نوێژه که بێ ئاگات دهکات و، خه وتوش دوور نیه خه یالت ببات و مه شغولت بکات.

له م باره وه خه تتابی (خوای لێ پازی بیته) ده فهرمیت: ﴿أما الصلاة إلى المتحدثين فقد كرهها الشافعي وأحمد بن حنبل، وذلك من أجل أن كلامهم يشغل المصلي عن صلاته﴾.

واته: نوێژ کردن له ته نیشته خه لکانی قسه که ره وه له لایه ن ئیمامی شافعی و ئیمام ئه حمه ده وه به ناباش داده نریت، ئه مه ش له بهر ئه وه ی که به قسه کردنیان نوێژ خوین له نوێژه که ی بێ ئاگا ده که ن .

به لام به لگه ی نه کردنی نوێژ له ته نیشته که سیکی خه وتوو وه هه ندی له زانایان به لاوازی داده نین، هه رچه نده ئیمامی بوخاری له سه حیه که یدا له {به شی نوێژ له ته نیشته خه وتوو} دا ئه م فهرمووده یه ده کاته به لگه که عایشه (خوای لێ پازی بیته) ده فهرمیت: پیغه مبه ر (ﷺ) نوێژی ده کردو منیش له سه ر جیگه خه وتبووم.

به لām له لای ئیمامی موحامیدو ئیمامی تاوس و ئیمام مالیک (خوایان لی پازی بیئت) نوێژکردن له ته نیشته خه وتوه وه باش نیه، به به لگهی ئه وهی که نه وهك خه وتوه که به ورپینه کردن نوێژ خوین له نوێژه که ی بی ئاگا بکات، به لām نه گهر دلتیابویت له وهی که که سی خه وتوو بیزارو بی ئاگات ناکات له نوێژه که ت نه وه قهیدی نیه که له ته نیشتهیدا نوێژ بکهیت {والله اعلم}.

٢٥) خوڤه ریک نه کردن به ته خت کردنی چه ویان فه رش:

موعه یقیب (خوای لی پازی بیئت) ده فه رمیئت: باسی ته خت کردنی چه ویان ده کرد له مزگه وتدا، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمووی: نه گهر چارت نه بوو یهك جار چه وه که ته خت بکه. هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمیئت: ﴿لا تمسح وأنت تصلي، فان كنت لابد فاعلا فواحدة﴾. واته: چه وه که ته خت مه که له کاتی که دا تو نوێژ ده کهیت، نه گهر چارت نه بوو نه وا یهك جار ته ختی بکه.

ئه مه ش بو زیاتر پارێزگاری کردنی ملکه چیه له نوێژداو بو ئه وهی پاداشتی نوێژه که زۆر بیئت، نه گهر نوێژ خوین زانی شوینی سوجه که ی پیویستی به ته خت کردن هه یه باپیش ئه وهی ده ست بکاته نوێژ ته ختی بکات؟ چونکه له کاتی نوێژدا ته خت کردنی شوینی لوت و ناوچاوان که راهه تی هه یه، نه وه تا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) سوجه ی بر دوه و شوین سوجه که ی ناو یان قور بووه و پاشماوه که شی به ناوچاوانیه وه

ماوه ته وه، بێ گومان ئه مه ش کاری نه کردووه ته سه ربی ئاگا کردنی له نوێژه که. ! چونکه ئه وه نده به خشوع و تامه زرویییه وه نوێژه که ی ئه نجام داوه، هه تا سه رب ئه نجام ئه م قوو ئاوه ی بیر چوه ته وه هه روه ک ده فه رمویت: ﴿إِنْ فِي الصَّلَاةِ شَغْلًا﴾.

واته: له نوێژدا سه رقال بوون و مه شغو لی دیته پیت.

هه ر له م باره وه ئه بو ده رداء (خوای لی پازی بیت) ده فه رمیت: له ده ست دانی گه له و شتریکی سورم له لا خوشه و یست تره تا کو له نوێژدا ناوچاوم بسپرم.

هه روه ها عیاز (خوای لی پازی بیت) ده فه رمیت: (كِرِهَ السَّلَفِ مَسْحَ الْجَبْهَةِ فِي الصَّلَاةِ قَبْلَ الْإِنْصِرَافِ).

واته: لای پیشینان که راهه تی هه یه که ته ویل و ناو چاوت پاک بکه یته وه پیش ئه وه ی له نوێژه که ببیته وه.

که واته با شتر وایه که پاشی سه لام دانه وه له نوێژ ناو چاوت پاک بکه یته وه، هه مان کات پێویسته نوێژ خوین خو ی بپاریزیت له سه رجه م ئه و جم و جولانه ی که له نوێژه که ی بێ ئاگای ده که ن و، هه روه ها پێویسته په چاوی ئه وه بکات و خویشی نه بیته هۆکاری مه شغو ل کردنی نوێژ خوینانی ده ورو پشتی.

(٢٦) سه ر لى تىك نه دانی دهو رووبه ر به هوى به دهنگى به رز
خویندنى نوێژه كه :

بى گومان نه مهش كاریگه رى گه و ره ی هه یه به ئاراسته ی نه هیشتنى
خشوعى نوێژه كه ی خو ت و كه سانی دهو روپشتت، هه ر له م باره وه
پێغه مبه رى سه رهوهر (ﷺ) ده فه رمی ت: ﴿أَلَا إِنَّ كَلِمَ مَنْاجٍ رَبِّهِ، فَلَا
يُؤْذِنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَلَا يَرْفَعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الصَّلَاةِ﴾.
واته: ئیوه هه مووتان له گه ل په رهوهر دگارتاندا گهتوگو ده كه ن، باهیچ
كه سیكتان كه سیكى تر ئازار نه دات، وه دهنگیش به سه ر یه كتردا به رز
مه كه نه وه له كاتى نوێژ كردندا.

هه رهو ها پێغه مبه رى نازدارمان (ﷺ) ده فه رمی ت: ﴿لَا يَجْهَرُ بَعْضُكُمْ
عَلَى بَعْضٍ بِالْقُرْآنِ﴾.

واته: له كاتى خویندنه وه ی قورئاندا دهنگ به سه ر یه كتریدا به رز
مه كه نه وه.

(٢٧) ئاوړنه دانه وه له نوێژدا :

له نه بو زه ره وه (خوا ی لى پا زى بی ت) پێغه مبه رى ئازیزمان (ﷺ)
فه رمو یه تى: ﴿لَا يَزَالُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مُقْبِلًا عَلَى الْعَبْدِ وَهُوَ فِي صَلَاتِهِ مَا لَمْ
يَلْتَفِتْ، فَإِذَا التَفَتَ انْصَرَفَ عَنْهُ﴾.

واته: به به رده وامى خوا ی گه و ره پێشوا زى له به نده كه ی ده كات،
كاتیك له نوێژه كه یدا ئاوړ ناداته وه، كه ئاوړى دایه وه ئیدى خوا ی گه و ره
پشتى تى ده كات.

ئاوردانه وه له نوێژدا دوو جوړه:

یه که م: ئاوردانه وه ی دل بۆلای غهیری خوی گه وه.

دووه م: ئاوردانه وه ی چاو.

ههردووکیان پێگههه یان لێ کراوه له پادا هشتی نوێژ که م ده که نه وه،
پرسه یاریش له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) کرا سه بارت به ئاوردانه وه له
نوێژدا فه رمووی: ﴿اُخْتَلَسَ يَخْتَلِسُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ﴾.

واته: ئه وه دزییه که وشه ی تان ده ی کات له نوێژی نوێژ خوێنا ندا.

نمونه ی ئه وه که سه ی که له نوێژدا به دل یان به چاو ئاوردانه وه،
وه که نمونه ی که سه ی که وه هیه که پاشایه ک بانگی بکات، له به رده م خویدا
بیوه ستینیت و پیشوازی لێ بکات و قسه ی بو بکات، به لام له و کاته دا
کابرا به لای راست و چه پدا ئاوردانه وه و ناگای له لای قسه کانی پاشا
نامینیت و نازانیت پاشا باسی چی بو ده کات، چونکه دلی له لای
پاشاکه نه و ته نها به جه سه ته له ویه. ! گومانته به رامبه ر ئه و پیاوه
چۆنه که پاشاکه له گه لیدا بکات. ؟

ئایا نمونه ی ئه و نوێژ خوینه ی که بی ناگایه له نوێژه که یی و، نمونه ی
ئه و نوێژ خوینه ی که له ناخی دله وه تیکه ل بووه له گه ل نوێژه که یداو
به زه لیلی وه ستاوه و فرمیسک له چاوه کانی هۆن هۆن دینه خوار ی وه ک
یه که ؟! بێگومان نه خیر؟ چونکه هاوشتیه کانی نمونه ی دووه م ده زانن
به رامبه ر کێ ده وه ستن و دلتیاشن که خوی گه وه له نوێژه کانیاندا

وه لāmīān ده داته وه، هه ره له بهر ئه مه شه ئه م جوړه كه سانه به چوونه ناو
 نوێژ ده كانیان ئاو ده خواته وه و ئارام ده گرن و، چهند ساتیك له خزمهت
 په روه دگاریاندا له كیشه و گرتی ئه م دنیا كاتی به دوورن و، زۆر زه لیل و
 بێ توانا خویان به رامبه ره خوا پیشان ده دهن به ئومیدی ئه وهی كه خوا
 نوێژه كانیان بو بكا ته مایه ی لی خوشبوونی تاوانه كانیان و له سزای
 دۆزه خه نه براوه دووریان بخته وه.

حه سانی كوپی عه تی به (خوای لی پازی بیّت) ده فه رمیّت: دوو پیاو
 له یه ك كات و جیگادا هه ردووکیان نوێژیکی فه رز ئه نجام ده دهن،
 جیاوازی نیوان ئه م دوو نوێژه له گه رده ییدا وه ك جیاوازی نیوان
 ئاسمانه كان و زه وییه؟! چونكه یه كه میان به ئاماده یی دل و ده روون و
 پوچ و جهسته وه نوێژه كه ی كردووه و، دووه میشیان زۆر به بێ ناگا
 نوێژه كه ی ئه نجام داوه و ته نها فه رزه كه ی له كوڵ خو كردووه ته وه.

پیویسته ئامازه به وه بده ین كه له كاتی ناچاری و پیویستیدا
 ئاو پدان وه له نوێژدا قهیدی نیه {والله أعلم}، له م باره وه ئه بو داود
 له سه هلی كوپی حه نزه له وه (خوایان لی پازی بیّت) ده گێڕیته وه و
 ده فه رمیّت: له نوێژی به یانیدا پیغه مبه ری ئازیز (ﷺ) نوێژی ده كردو
 پووی وه رگێرا به ره و شیوه كه، ئه بو داود ده فه رمیّت: ئه و كات به شه و
 سوار چاکیکی نارد بو شیوه كه {دوله كه} هه تا پاسه وانی بكات.
 وه ئه مه ش هه روه ك هه لگرتنی ئه مامه ی كچی ئه بی عاص و، هه روه ها

کردنه وهی ده رگا بو حه زه تی عائیشه، وه دابه زینی له مینه بهر که نوێژی بو ده کردن تاچوئیه تی نوێژ کردن فیری هاوه لآن بکات، وه دواکه وتنی له نوێژی خوژ گیراندا، ههروه ها گرتنی شهیتان و خنکاندن کاتی که ویستی نوێژ به پیغه مبهری ئازیزمان (ﷺ) بپریت، وه فه رمان دانی به کوشتنی مارو دووپشک له نوێژدا، ههروه ها پێگری کردن له و که سه ی که به بهرده م نوێژه که تدا تی په ر ده بیئت، وه فه رمان کردنی به ئافره تان که وه ک ئاماژه یه ک چه پله لی بده ن له نوێژدا له کاتی که ئیمام هه له و سه هوو بکات له نوێژه که یدا، به لام ئه گه ر ئاو پر دانه وه بو پێویستی و حاله تی ناچاری نه بیئت ئه و پێگری لی کراوه و کاریگه ری هه یه له سه ر نوێژه که و ملکه چی ناو نوێژ له ناو ده بات.

٢٨) چاو به رز نه کردنه وه بو ئاسمان له نوێژدا:

چونکه پیغه مبهری خوا (ﷺ) پێگری لی کردوه وه ک ده فه رمیئت: ﴿إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلَا يَرْفَعْ بَصْرَهُ إِلَى السَّمَاءِ، أَنْ يَلْتَمِعَ بِبَصَرِهِ﴾.

واته: کاتی که یه کیکتان له ناو نوێژدابوو، با ئه وه نده چاوی بو ئاسمان به رز نه کاته وه که چاوی بپرسیکتیه وه.

ههروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) له چه ن دین فه رموده دا ئاماژه به نادروستی چاو به رز کردنه وه ده کات له نوێژدا، له م فه رموده یه دا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به توندی هه ره شه له و که سانه ده کات که چاو

به رهو ئاسمان به رز ده که نه وه له کاتی ئه نجامدانی نوێژدا وه ک ده فه رمیّت: ﴿لَیْسَتْ هَیْنِ اقْوَامٍ عَنْ رَفْعِهِمْ اَبْصَارُهُمْ عِنْدَ الدَّعَاءِ فِی الصَّلَاةِ اِلَى السَّمَاءِ، اَوْ لَتَخْطُفْنَ اَبْصَارُهُمْ﴾.

واته: ئه و خه لگانه یان ده بیّت واز به یّینن له چاو به رز کردنه وه بو ئاسمان له کاتی نوێژدا، یان چاویان ده فپینریت، واته کوێر ده بن.

(۲۹) تف نه کردنه بهردهم له نوێژدا:

چونکه ئه م په فتاره له گه ل نوێژ و په وشتی نوێژ خویندا یه ک ناگریته وه و ملکه چیش له نوێژدا ناهیلایت.

عن أبی هريرة {رضي الله عنه} أن رسول الله (ﷺ) رأى نائمة في قبلة المسجد، فأقبل على الناس فقال: ﴿ما بال أحدكم يقوم مستقبل ربه، فيتنزع أمامه؟﴾ أيحب أحدكم أن يستقبل فيتنزع في وجهه؟ فإذا تنزع أحدكم فليتنزع عن يسارة تحت قدمه، فإن لم يجد فليقل هكذا. ﴿و وصف القاسم: فتقل في ثوبه، ثم مسح بعضه على بعض﴾.

واته: ئه بو هورهیره (خوای لی پازی بیّت) ده فه رمیّت: پیغه مبه ر (ﷺ) چاوی که وت به به لّغه میک له پیشه وه ی مزگه وتدا فپری درابوو، پوی کرده خه لکه که و فه رمووی: چیتانه وایه کیکتان وه ستاوه پوه و په روه ردگاری و که چی به لّغه م فپری ده داته به رده می خوئی، ئایا که سیکتان پیی خوشه کاتیکی پیشوازی لی ده کریّت له و کاته دا به لّغه میک فپری بدریّت به سه روو چاویدا؟ ئه گه ریه کیکتان به لّغه می فپیدا بابه لای

چه پداو له ژێر پێیدا پۆی بکات، نه گهر پێگاش نه بوو به م شیوهیه تف بکاتهوه، قاسم ده فهرمیت: شیوازی تف کردنه که ی پیشانداین و تفی کرده سهر سووچیکی جله کانی و لایه که ی تری دایه وه به سهریدا.

به لام نه گهر مزگهوت پر فهرش بوو وهك له م سهرده مه ی خو ماندا ده بینین که مزگه وت ه کان به جوانترین شیوه له ناوه و دهره وه دا پازینراونه ته وه و، وهك سهرده مانی پابردوو نیه که ناو مزگه وت ه کان چه و بووه، به لکو نه مپو به جوانترین و به بایه خ ترین فهرش مزگه وت ه کان پر فهرش ده کرین، له بهر نه وه با شتر وایه نوێژخوین نه گهر چاری نه بوو با تفه که بکاته ده سته سهریکه وه، چونکه له م سهرده مه ی خو ماندا تف فریدانیك له ناو مزگه وتدا ده بێته هو ی پيس کردنی لانی که م فهرشیك، له بهر نه وه پێویسته زیاتر خو مان بپارێزین له تف کردنه ناو مزگه وت ، زانایانی سهرده می خوشمان نه م دیارده بپزراوه به کاریکی هه رام و یاساغ داده نین.

۳۰) باویشك نه دان له نوێژدا:

عن أبی سعید الخدری {رضي الله عنه} قال: قال رسول الله (ﷺ): ﴿إِذَا تَشَاوَبَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيُكْظَمْ مَا أَسْتَطَاعَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ﴾ وفي رواية ﴿فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلَى فِئِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ﴾.

واته: نه بوو سه عیدی خودری (خوای لی پازی بیّت) ده فهرمیت: پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: نه گهر یه کیکتان له نوێژدا باویشکید، با چه ند ده توانیّت خو ی بگریّت و ده می دابخات، چونکه

شەیتان دەچێتە ناو دەمی، له پێوایه تیکی تردا دەفهرمێت: با دەستی
له سه‌ر دەمی دابنێت، چونکه شەیتان دەچێتە ناو دەمی.
ئەمەش له به‌ر ئەوهیه که شەیتان چوووه ناو دەمی هەر که سێکه‌وه
واتای شپه‌زه کردن و بێ ئاگاگردنی له نوێژه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نێت، هه‌روه‌ها
له کاتی باویشک دانی نوێژ خوێندا شەیتان پێ ده‌که‌نێت.

(۳۱) دەست نه‌گرتن له سه‌ر که‌له‌که یان ناوک له‌نوێژدا:

عن أبي هريرة {رضي الله عنه} عن النبي: ﴿أنه نهى أن يصلي
الرجل مختصراً﴾.

واته: ئەبو هورهیره (خوای ئی پازی بی‌ت) ده‌فهرمێت: پێغه‌مبه‌ر
(ﷺ) پێگری کردووه که نوێژ خوێن ده‌ست بخاته سه‌ر ناوکی یان
که‌له‌که‌ی له‌نوێژدا.

زیادی کوپی سوبیح (خوای ئی پازی بی‌ت) ده‌فهرمێت: له‌ ته‌نیشت
عه‌بدوللای کوپی عومه‌ر (خوای ئی پازی بی‌ت) نوێژم ده‌کردو ده‌ستم
خسته که‌له‌که‌م و ئەویش کیشای به‌ده‌ستمدا، پاش نوێژه‌که‌ پێم وت بو
وات کرد؟ فهرمووی ئەوه له‌خاچ دانی نوێژه، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێگری
لی کردووه.

(۳۲) جل شوپنه کردنه وه له نوێژدا :

له فه رمووده یه کدا هاتوو ه که پیغه مبه ر (ﷺ) پێگری کردوو ه له جل شوپکردنه وه له نوێژدا . خه تتابی (خوای ئی پازی بیّت) ده فه رمیّت : {السدل} واته : شوپکردن و به ردانه وه ی جل و به رگ هه تاکو ده گاته سه رزه وه ی .

وه له {مرقاة المفاتیح} ه وه وه رگی راوه که {السدل} به ته واوی نه هی لی کراوه ، له به ر ئه وه ی ده بیته هوی له خوبایی بوون ، وه هه روه ها ناشرین و نا په سه نده و له گه ل په وشتی نوێژخویندا ناگونجیّت . هه روه ها ده وتریّت {السدل} دانانی قوماشی که به سه ر سه ردا یان به سه ر شانداو شوپ بوونه وه ی به م لاو به ولاداو ، یان شوپ کردنه وه یه تی به سه ر هه ردوو قولداو به رده وام خو خه ریک کردن به پێک کردنی ، ئه مه ش ملکه چی و خشوع که م ده گاته وه ، به پیچه وانه شه وه ئه گه ر جل و به رگ گورج و گول بوو ، نوێژ خوین سه رقال ناکات به پێک کردنی جل و به رگه وه .

هه روه ها سه باره ت به {السدل} هه ندیک ده لێن که له پیشه ی جوله که کانه .

به شیوه یه کی گشتی ده توانین بڵێن که هۆکاری پێگری کردن له جل شوپکردنه وه له نوێژدا ئه وه یه که جل شوپکردنه وه نوێژ خوینه که خه ریک ده کات به هه لکردن و گرتنی جله کانیه وه له کاتی ئه نجام دانی کرداره

جیاوازه کانی نوێژدا، له بهر ئه وه پێویسته موسلمانان له کاتی نوێژ کردندا له م خوه نا په سهنده خویان بپاریزن.

(۳۳) وازهینان له خو چوواندن به ئاژهل له نوێژدا:

خوای گه وره پێزی له به نی ئاده م گرتووه و له سه ر جوانترین شیوه دروستی کردووه و هه مان کات فه زلیشی داوه به سه ر هه موو دروست کراوه کانی تردا، له بهر ئه وه ناگونجیت و ناشیرینه که مروف خوی بشوبه ییت به ئاژهل، وه پێگیمان لی کراوه که له نوێژدا خو مان بجوینین به ئاژهل له هه ندیک له جو له کانی نوێژدا، چونکه ئه م هه لسوکه وته ناشیرینه کاریگه ری خراپیان ده ییت له سه ر به رجه سه ته کردنی ملکه چی له نوێژدا، وه له گه ل په وشتی نوێژو نوێژکردندا یه ک ناگرێته وه.

له رپوایه تی کدا هاتووه که: ﴿نهی رسول الله ﷺ﴾ فی الصلاة عن ثلاث: عن نقر الغراب، وأفتراش السبع، و أن یوطن الرجل المقام الواحد کایطان البعیر ﴿﴾.

واته: پێغه مبه ری خوا (ﷺ) پێگری له سی جوړ نوێژکردن کردووه: نوێژکردن وه ک چو ن قه له په رش ده نووک ده دات له زه وی، دانیشتن و که وتن وه ک درنده، مانه وه له یه ک شویندا بو ئه نجام دانی چه ند نوێژیک وه ک چو ن حوشت له یه ک شویندا ده می نیته وه و شوینی خوی ناگوریت.

یه کێک له هاوه لانی دهفه رمیّت: (نهانی عن نقره کنقره الدیک،
 وأقعاء کإقعاء الکلب، والتفات کالتفات الثعلب). واته: پیغه مبهری
 ئازیز (ﷺ) پیگری لی کردم له نوێژی به په له، وهک چۆن که له شیر
 ده نووک له زهوی ده دات، وه هاتنه سه رچیکان له نوێژدا وهک چۆن سه گ
 دیته سه رچیکان، وه ئاوپردانه وه له نوێژدا وهک چۆن پێوی ئاو
 ده داته وه.

(۳۴) لێدانی زهنگی موبایل له نوێژدا:

وهک له پیشه وه ئاماژه مان پێدا، نوێژکردن واتای وتو وێژو گفتوگۆیه
 له گه ل خوای په ره ردگادا، له بهر ئه وه پێویسته مروّفی موسلمان
 له کاتی ئه نجام دانی نوێژه کانییدا خوێ له هه موو خه یال و بیرکردنه وه یه ک
 بپاریزێت، به ته واوه تی ئاگای له نوێژه که ی بێت، وه پێویسته پێکه
 به هیچ شتی که نه دات که ببێته هوێ دابرینی نوێژ خوین له نوێژه که یی و
 مراندنی ملکه چی له نوێژدا، لێدانی زهنگی موبایل له کاتی نوێژکردندا که
 ئه مه ش کاریگه ریه کی زۆری هه یه له سه رکه م کردنه وه ی ملکه چی
 له نوێژدا، چونکه تو کاتی که بیرو هوشته له لای نوێژه که ت نامینیت
 ئه وه ته نها زیانی بو نوێژه که ی خوته هه یه، به لام لێدانی زهنگی موبایل
 له کاتی نوێژو له مزگه وتدا هوکاریکه بو بێ ئاگا کردنی خه لکیکی زۆر
 له نوێژه که ی، هه مان کات ده ببێته هوێ نه هیشتنی ملکه چی له نوێژدا،

به لام به داخه وه نویژ خوینان زۆر ئه م حاله ته یان پشت گوی خستوه و له کاتی نویژدا موبایله کانیان بێ دهنگ ناکه ن.

ئه و خالانه ی که خستمانه پوو چه ندهوکاریکی گرنگ بوون به جی به جی کردنیان ملکه چی و خشوع له نویژدا به رجه سته ده بیته .

• له گرنگترین بابته ی ملکه چی و به رز نرخاندنی له لای زانیان ، گفتووگوو موناقه شه یان له سه ر ئه مانه ی خواره وه کردوه :

• کیشه ی زۆری دوو دلی وگومان و واسواسی ، ئایا ئه و نویژه ته واوه یان ده بیته دوباره بکریته وه ؟ له م باره وه ئیبنو عه بباس (خوای لی پازی بیته) ده فهرمیته : ئه و نویژه ته واو نیه جگه له وه ی که ئاگات لیی بووه . وه له فهرمووده یه کی مه رفوعدا هاتوه : نویژ خوین کاتیك نویژده کات ، هه یه نیوه ی پاداشتی بو ده نوسریت ، هه یه سی یه کی پاداشتی بو ده نوسریت ، وه هه یه چواریه ک و هه تا ده گاته ده پاداشت له نویژه که دا .

• پێویسته ئاماژه به وه بدهین که خوای گه وره سه رفرازی و سه رکه وتوویی نویژ خوینان ده به ستیته وه به خشوع و ملکه چی له نویژدا ، ئه مه ش مانای وه هه یه هه رکه سیك خشوع له نویژه کهیدا نه بیته له کۆمه لی سه رفرازبووه کان نیه .

ئهو نوێژهی که خشوع و ملکه چی تیدا نیه و نوێژ خوین دلی له لای نوێژه که ی نیه، کۆمه لی زانایان له م باره وه بیرو بوچونیان جیاوازه سه باره ت به دوباره کردنه وهی نوێژه که یان دوباره نه کردنه وهی، وه دوو بوچوون ههیه له و باره یه وه، که پابو بوچونیان جیاوازه له پێویستی دووباره کردنه وهی ئهو نوێژهی که واسواسی و دوو دلی تیدایه، ئیبنو حامید که له هاوه لانی ئیمامی ئه حمه ده ، به واجیب و پێویستی ده زانی ت که نوێژه که دوباره بکریته وه .

به لام زۆربه ی زانایان و فوکه هاکانی ئهم ئوممه ته به واجبی نازانن که له م حاله ته دا نوێژ دوباره بکریته وه، وه به به لگه ی ئه وه ش بوچوونه که یان به هیز ده کهن که پێغه مبه ر (ﷺ) نه گه ر سه هوی کردبیت له نوێژدا سو جده ی سه هوی بر دوه و فه رمانی نه کردوه به دووباره کردنه وهی نوێژه که وه ک ده فه رمویت :

﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْتِي أَحَدَكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَيَقُولُ: اذْكُرْ كَذَا وَكَذَا، لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ، حَتَّى يَضِلَّ الرَّجُلُ أَنْ يَذْكُرَ كَمَا صَلَّى﴾ .

واته : شه ی تان له نوێژی که سیکتاندا دیت و ده لیت ئاوا بکه و ئاوا بکه، هه تا وای لی ده کات ئه و که سه نه زانی ت چه ند پکات نوێژی کردوه .

وه گومان له وهدا نیه که ئه نوێژه هیچ پاداشتی تێدانیه، بێجگه له
به شهی نه بێت که ئاگای لێی بووه و ملکه چی تێدا نواندوه وه
پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت:

﴿إِنَّ الْعَبْدَ لَيَنْصَرِفُ مِنْ صَلَاةٍ وَلَمْ يَكْتَبْ لَهُ إِلَّا نِصْفَهَا، ثَلَاثًا، رُبْعًا،
حَتَّى بَلَغَ عَشْرَهَا﴾. واته: بهنده کاتی که نوێژ دهکات هیه نیوهی
پاداشتی بو ده نوسریت، هیه سی یهکی پاداشتی بو ده نوسریت، وه
هیه چواریه که تا دهگاته ده یهکی پاداشت له نوێژدا..

ئێبنو عهباس (خوای لی پازی بێت) ده فهرمیت: له نوێژدا بێجگه
له وهی که ئاگات لێی بووه پاداشتی کهت بو نیه.

کۆتایی

ملکه چی و خشوع له نوێژدا گرنگیه کی زۆری پێدراوه، هه رکه س به ملکه چیه وه نوێژه که ی ئه نجام بدات ئه وا سه رفرازی هه ردوو جیهان ده بیّت، ئه وه ش پشت گوێی بخات ئه وا خوێ دوو چاری کاره ساتیکی گه وره و ترسناک کردوه، هه ر له بهر ئه وه یه که پێغه مبه ری ئازیزمان (ﷺ) ده فه رمیّت: ﴿اللهم إني أعوذ بك من قلب لا يخشع.....﴾. واته: خوايه په نات پێ ده گرم له دایک که خایه له ترس و ملکه چی بوّتو.

پێویسته ئاگاداری ئه وه ش بین که ملکه چ بووانی نوێژیش چه ندین پله ن، وه ملکه چی له ناخی دلّه وه دیت، زۆرو که م ده کات، جاری وه ها هه یه ملکه چی له نوێژدا ده گاته ئاستی ئاسمان، وه جاری وه ها ش هه یه نوێژکه ر نوێژه که ی ده کات و هه ست به هه یج ئارامیه ک ناکات و چیژ له نوێژه که ی وه ر ناگریّت، پێویسته ئاماژه به وه ش بده ی ن نوێژخوێنان له پووی چۆنیه تی ئه نجام دانی نوێژه وه ده کری ن به پێنج به شه وه:

یه که م: له راده به ده ر سته م له نه فسی خوێ ده کات له نوێژه که یدا، ئه م که سه که مته رخه مه له ده ست نوێژگرتن و ئه نجام دانی نوێژه که و که مته رخه می کردن له سنورو پایه کانی نوێژه که یدا.

دووهم: ئه و که سه ی که پارێزگاری ده کات له نوێژه که ی، هه روه ها له کاتی ئه نجام دانی نوێژه که و، وه سنورو پایه کانی و ده ست نوێژگرتن به جوانی ده پارێزیت، به لام توانای به رهنگاری بوونه وه ی ده روونی نیه و ناتوانیت خۆی له دوودلی و گومان بپارێزیت، به وشێوه یه له نوێژه که یدا سه رقالی خه یال و دوودلی و بیرکردنه وه یه .

سێ یه م: ئه و که سه ی پارێزگاری له سنورو پایه کانی نوێژ ده کات و به رهنگاری ده روونی خۆی ده بیته وه و له دوودلی و گومان خۆی ده پارێزیت و، له ناو نوێژه که یدا سه رگه رمه به دژایه تی کردنی دوژمنه که ی تا نه توانیت نوێژه که ی بدزیت.

چوارهم: ئه و که سه ی نوێژه که ی به جوانی ئه نجام ده دات، له پوی پارێزگاری له جوان ئه نجام دانی و پارێزگاری له پایه و سنوره کانی، هاوشێوه ی ئه م جوژه که سه به رده وام دلی پوچووه له ناو زیکرو یادی په روه ردگاردا و له هه موو سنوره کانه وه پارێزگاری له نوێژه که ی ده کات، تا شه یقان له هه یچ شوینیکه وه نه توانیت زیانی پی بگه یه نیت، بگه ره هه موو خه میکی ئه وه یه که نوێژه که ی به جوانترین و چاکترین شیوه و له کاتی خۆیدا ئه نجام بدات و، ته نها سه رقالی وتو وێژه له گه ل خوی که و ره داو به س.

پێنجهم: ئه و كه سه يه نوێژه كه ی زۆر به جوانی و پێك و پێکی ئه نجام
 ده دات و له هه مان كاتدا زۆر به زه لیلی و به دلێکی پر له گریان هه
 له بهردهم خوی خۆیدا وهستاوه، واهه ست دهكات كه خوی گه و ره
 ده بینیت، به چاودیری ده زانییت له سه رخویی و تیرنابییت له خوش
 ویستی خوی گه و ره؟ چونكه واهه ست دهكات كه له نوێژه كه یدا خوا
 ده بینیت، خو ئه گه ر ئه م خوا نه بینیت ئه وا بێگومان خوی گه و ره ئه م
 ده بینیت، كه ئه مه ش به رزترین پله ی ئیمانه، به لێ بی گومان (احسان)
 به رزترین پله ی ئیمانه كه به نده چا كه كانی خوا پێی ده گه ن و ئه مه ش
 گه و ره ترین و به رزترین ئاستی نزیك بوونه وه یه له خوا، بی گومان ئه گه ر
 به م شیوازه نوێژمان ئه نجامدا، ئه وا بچووكترین دوودلی و بیرکردنه وه
 زه فه رمان پی نابات و ناتوانییت دل و چاومان له خوا بی ئاگا بكات؟
 چونكه ئه و جو ره نوێژ خوینانه ده زانن كه ئیستا كاتی گفتووگوو
 مونا جاته له گه ل خوادا، نه ك كاتی بیرکردنه وه له سه روه ت و سامان و
 خزم و كه س و كارو كیشه و نه هه مه تیه كانی دنیا.

بابزانین ئەم پێنج پله پاداشتیان جیاوازه:

پله ی یه کهم سزای له سه ره، پله ی دووهم لێپرسینه وه و لێپێچینه وه ی له گه ل ده کریت، پله ی سێ یه میش ده بیته مایه ی لی خوشبوونی تاوانه کانی و، پله ی چواره میش پاداشتی بو هه یه، پله ی پێنجه میش له پهروه ردگاری نزیک ده بیته وه؟ چونکه ئەم جوژه نوێژ خوینانه پوناکی چاوانیان له نوێژه کانیاندا یه، هه رکه سیك له دونیادا چاوی به نوێژه که ی شادومان بیت، ئەوا بی گومان له پوژی دوا یی دا به نزیک بوونی له پهروه ردگاره وه چاوی شادومان تر ده بیت، هه روه ها ژیا نی دونیاشی بو ئاسان ده کریت به یارمه تی خوای پهروه ردگار به سه ر کۆسپ و کێشه کانی ژیا نی دونیادا سه رده که ویت، به و شیوه یه شادومانی ده بیته به شی ئەو که سانه ی که خویان له پله پێنجی نوێژ خویناندا ده بیننه وه، هه رچاویك به خوا شادومان بیت ئەو چاوه به ناگری دۆزه خ ناسوتیت و هه رچاویکیش شادومان نه بیت به دیداری خوای گه وه، ئەوا سه ره نجام خوای گه وه ده روونی ئەو که سه ته رخا ن ده کات ته نها بو کێشه و نه هامه تی ئەم دنیا کاتیه.

له کووتایی دا داوا له خوای گه وره ده که یه یارمه تیمان بدات هه تا به خشوع و ملکه چیه کی ته واوه وه نوێژه کانهان ئه نجام بده یه و سه رفرازو عاقیبهت خیرمان بکات.

هه روه ها پیمان باش بوو وه ک پاشکویه ک پوخته ی ته فسیری سوره تی {الفاتحة} و چه ند سوره تیکی کورت و به کوردی کردنی {ته حیات} و چه ند ویردیکی کرداره جیاوازه کانی نوێژ بو نوێژخوینه به پێژه کان به زمانی شیرینی کوردی بخه یه پوو:

سوره تی {الفاتحة}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

١ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان ٢ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هه موو سوپاس و ستایشیک بو خوای په روه دگاری جیهانیان ٣ ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به خشنده ی میهره بان ٤ ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ خاوه نی پوژی سزاو پاداشت دانه وه ٥ ﴿إِيَّاكَ

نَبُذُ ﴿ خَوَايَه بَه تَه نَهَا تَو دَه پَه رَسْتِین ﴿ وَایَاکَ نَسَعِیْتُ ﴾ و ه تَه نَهَا لَه تَو
 داوای یارمه تی ده که یین ۶ ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ ﴾ پِیْنَمُونِیْمَان بکه بو
 پِیْگای پاست ﴿ صِرَاطَ الَّذِیْنَ أَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ ﴾ پِیْگای نه وانه ی که چاکه ت
 له گه ل کردوون ﴿ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ ﴾ نه ک پِیْی نه وانه ی خه شمی
 تو یان لی گیراوه ﴿ وَلَا الضَّالِّیْنَ ﴾ نه ک پِیْی گومرپایان.

سوره تی {الإخلاص}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ (۳) وَلَمْ
 یَكُنْ لَهُ کُفُوًا أَحَدٌ ۝ (۴) ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان ۱ ﴿ قُلْ
 هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ بلی نه وه خوای تاک و ته نیایه ۲ ﴿ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴾
 نه و خوایه ی بی نیازو جیی نیازو ئومیده ۳ ﴿ لَمْ يَلِدْ ﴾ که سی لی
 نه بووه ﴿ وَلَمْ يُولَدْ ﴾ وه له که سیش نه بووه ۴ ﴿ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ
 کُفُوًا أَحَدٌ ﴾ وه هه رگیز هیچ که س هاوشیوه و هاوتای نیه.

سوره تی {الفلق}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ١ ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ ٢ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ﴾
 إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ ٤ ﴿وَمِنْ شَرِّ﴾
 حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾ ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ١ ﴿قُلْ﴾
 أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿ نهی محمد بلی پنهان ده گرم به دروست کهری
 بوونه وەر "به ره به یان"، ٢ ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ له زیانی نه وهی
 که دروستی کردووه ٣ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ له زیانی تاریکی
 کاتیك که دادیت ٤ ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ وه له
 زیانی فووکه ران جادووکه ران به گرتیانده ٥ ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا﴾
 حَسَدَ ﴿ وه له زیانی به خیل و حه سود کاتیك که حه سودی بیات.

سوره تی {الناس}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ۱
 ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ نهی محمد بلی په ناده گرم به په روه ردگاری
 خه لکی ۲ ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ پاشای خه لکی ۳ ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾
 په رستراوی خه لکی ۴ ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له زیانی
 وه سو هسه په یدا که ری خو په نهان که ر ۵ ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي
 صُدُورِ النَّاسِ﴾ نه وهی که وه سو هسه ده خاته دلی خه لکی ۶
 ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له جنو که و ناده میزاد.

نزای چه مینه وه کان: {سبحان ربی العظیم} واته: پاکی و بی
 که ردی بو په روه ردگاری مه زنه.

نزای ههستانه وه له چه مینه وه کان: {سمع الله لمن حمده، ربنا
ولك الحمد} واته: خوای گه وره ستایشی ئه و كه سه ی بیست كه
ستایش و سوپاس و پێزانینی بو ده رپرپوه، په روه ردگارمان
ستایش بو تویه.

نزای کرپنوشه کان: {سبحان ربی الأعلى}

واته: پاک و بێگه ردی بو په روه ردگاری نۆز به رزم.

نزای دانیشتنی نیوان دوو کرپنوشه که: {رب اغفر لی، رب
اغفر لی} واته: په روه ردگارم لیم خوش ببه، په روه ردگارم لیم خوش
ببه.

{ته حیات}

﴿التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ﴾ مۆلك و مانه وه و گه وره یی و
دروودو پارانه وه و لالانه وه و شه ی چاك و پاک هه ربو خوایه،
﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ﴾، سلاو و په حمهت و
به ره که تی خوات له سه ربیت ئه ی پیغه مبه ری خوا،

﴿السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ﴾ سلاو له ئیمه و له
هه موو به نده چا که کانی خوای گه وره ش بیست، ﴿أشهد أن لا إله الا

الله. وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿ شایه تی ده ده م هیچ
 په ستر او ئیک نیه به هه ق جگه له زاتی {الله} وه شایه تی ده ده م که
 {محمد} به نده و نێردراوی خواجه،

﴿اللهم صلّ على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم
 وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد﴾ خواجه سه لاوات و په حمه ت برێژه
 به سه ر {محمد} و خانه واده و کهس و کاری {محمد} دا، هه روه ک
 دروودت پێژاند به سه ر ئیبراهیم و کهس و کاری ئیبراهیمدا، به راستی
 تۆ سوپاس کراو به برێزیت، ﴿اللهم بارک على محمد وعلى آل محمد،
 كما بارکت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميدٌ مجيد﴾. خواجه
 فه پو پیرۆزی برێژه به سه ر {محمد} و کهس و کاری {محمد} دا،
 هه روه ک فه پو پیرۆزیت پێژاندوه به سه ر ئیبراهیم و کهس و
 کاره کهیدا، به راستی تۆ سوپاس کراو به برێزو خاوه ن شکوێت.

سبحانك اللهم ربنا وبحمدك اشهد ان لا اله الا انت استغفرک
 واتوب اليك، وصلى الله على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه
 الاخير

کۆتایی

به یارمه تی خوای گه و ره له ۲۰-۱-۲۰۰۹ دهستم کرد به
ومرگیرانی ئەم کتێبه، سوپاس بو پەر و مردگار له ۱۰-۲-۲۰۰۹
کۆتایی به و مرگیرانه کهم هات؟!

ناونیشانی و مرگیر

karwanrasheed@yahoo.com

ژماره ی موبایل : ۰۷۵۰۱۱۱۶۳۱۸

ناوهڕۆك

بابهت

لاپهەر

- په یفیک سه بارهت به ملکه چی له نوێژدا:..... ۵
- پیشه کی ماموستا سید أحمد:..... ۱۴
- پیشه کی نوسه:..... ۱۷
- هۆکاره کانی ملکه چ بوون له نوێژدا:..... ۲۷
- یه که م: سووربوون له سه ره پێدان و به هیزکردنی ملکه چی له نوێژدا:..... ۲۷
- (۱) خو ئاماده کردن بو نوێژو په یوه ست بوون پێوهی:..... ۲۷
- (۲) ئارامی و دلنیا یی له نوێژدا:..... ۳۱
- (۳) یادکردنه وهی مردن له نوێژدا:..... ۳۲
- (۴) پامان و وردبوونه وه له و ئایهت و ویردوو نزایانهی که له نوێژدا ده خویندرینه وه و کاریگه ر بوون پێیان:..... ۳۴
- (۵) جیاکردنه وه له خویندنه وهی ئایه ته کاندای و هستان له سهریان:..... ۴۴
- (۶) جوان خویندنه وهی قورئان و پازاندنه وهی به دهنگی خوش:..... ۴۵
- (۷) وا بزانی که خوای گه وره له نوێژه که تدا وه لامت ده داته وه:..... ۴۷
- (۸) نوێژ کردن له نزیک به ره بهسته وه (الستر):..... ۴۸
- (۹) دانانی دهستی راست له سه ر دهستی چه پ له سه ر سینگ:..... ۵۰
- (۱۰) سه یرکردنی شوینی کړنووش:..... ۵۱

- ۵۳..... (۱) جولاندنی په نجهی شایه تومان:
- ۱۲) هه مه چه شنی له و سورته و ئایهت و ویردوو پارانه وانهی که له
- نوێژدا ده خوینرین:..... ۵۴
- ۱۳) کړنووشی قورئان خویندن کاتیك ده که یته ئایه تیك که کړنووشی
- تیدایه:..... ۶۰
- ۱۴) په ناگرتن به خوای گه وره له شهیتان:..... ۶۲
- ۱۵) پامان و وردبوونه وه له شیوازی نوێژکردنی پیشینان:..... ۷۱
- ۱۶) زانینی چیژو سودی ملکه چی له نوێژدا:..... ۷۷
- ۱۷) هه ولدان بو نزاکردن له نوێژدا به تاییهت له کړنووش بردندا:..... ۸۰
- ۱۸) گرنگی دان به ویردی دواى نوێژه کان:..... ۸۴
- دووهم: لابرندی ئه و پړیگرو به ربه ستانهی که وا ده که ن ملکه چی و
- دل سوژی که م بیته وه:..... ۸۵
- ۱۹) دوورکه و تنه وه له و که رهسته و جیگایانهی که له نوێژ بی ناگات
- ده که ن:..... ۸۵
- ۲۰) نوێژ به پوشاکی که وه نه کریت که نه خش و نوسراو و وینهی
- پیوه بیته و په نگاو په نگ بیته:..... ۸۷
- ۲۱) نوێژنه کردن به ئاماده بوونی خواردن:..... ۸۸
- ۲۲) نوێژ نه کردن له کاتی ته نگه تاو بووندا:..... ۸۹
- ۲۳) نوێژنه کردن له کاتی خه و هاتندا (خه وه نوچه که، وه نه ون):..... ۹۰

- ۲۴) نوێژ نه کردن له ته نیشته که سی خه وتوو یان قسه کهر:..... ۹۱
 ۲۵) خوڤه ریک نه کردن به ته خت کردنی چه و یان فهرش:..... ۹۲
 ۲۶) سه ر لی تیک نه دانی ده ورووبه ر به هوئی به دهنگی به رز خویندنی
 نوێژه که:..... ۹۴
 ۲۷) ئاوپنه دانه وه له نوێژدا:..... ۹۴
 ۲۸) چاو به رز نه کردنه وه بو ئاسمان له نوێژدا:..... ۹۷
 ۲۹) تف نه کردنه به رده م له نوێژدا:..... ۹۸
 ۳۰) باویشک نه دان له نوێژدا:..... ۹۹
 ۳۱) دهست نه گرتن له سه رکه له که یان ناوک له نوێژدا:..... ۱۰۰
 ۳۲) جل شوپ نه کردنه وه له نوێژدا:..... ۱۰۱
 ۳۳) وازهینان له خو چوواندن به ئاژه ل له نوێژدا:..... ۱۰۲
 ۳۴) لیدانی زهنگی موایل له نوێژدا:..... ۱۰۳
 کوتایی..... ۱۰۷
 ناوه پۆک..... ۱۱۸